Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Interpretatio psalmorum versibus heroicis Graecis

https://hdl.handle.net/1874/30040

Werneri Helmichij.

Aevum vetus.
Scriptores graeci.
N°. VI

Kast I
Pl. I N. 13

Psalterium Davidis [struck through] versibus heroicis ab Apollinari expressum, et propria manu Werneri Helmichij eruditissimi et gravissimi theologi Ultrajectini olim Lausannae descriptum: uti ipse ad calcem libri testatur.

Hs.
1 C 13

Sum Gisberti Voetij ex liberali dono Nobiliss. et Iconsultiss. D. Hermanni Helmichs van Well a°. 1647.

8 (*Gr. 27*, *antea 260a.*) *Charta.* *4°.* *130 ff.* *Saec. XVI.*
Apollinaris, Interpretatio Psalmorum versibus heroicis graecis.
Ad edit. Lutet. a. 1562 descripsit Lausannae Wern. Helmichius. — Herm. Helmich van Well hunc cod. d.d. Gisb. Voetio et Gisb. Voetius Bibliothecae a. 1648.

Psalmi Apollinaris Lutetiæ græcè tantum typis regijs editi aº 1562 iidemque postea ibidem recusi, adjectâ versione latinâ, et graecarum vocum ac phrasium locupletissimo indice aº 1580.

Ex exemplari prioris editionis præsens hoc MS à Wernero Helmichio descriptum arbitror aº 1565. Causam cur scriptionis laborem susceperit, nullam aliam fuisse conjicio, quam ut tanto melius sacram hanc græcam poësin in memoriæ thesaurum reponeret: tantum enim scimus, quantum memoriâ tenemus. Vt rarum hoc juvenilis diligentiæ exemplum studiosi nostri Vltrajectini intueri possent, consultum duxi præsentem hunc librum in publicam bibliothecam inferre, ut ibi ad perpetuam eruditissimi et gravissimi Theologi Vltrajectini Werneri Helmichij, ejusque diligentiæ et φιλομαθίας memoriam fidelitate custodiatur. Vltrajecti III. Eid. Augusti CIƆ.IƆC.XLVIII.

Gisbertus Voetius theologiæ in Acad. Vltraj. Professor.

ACADEMIA RHENO TRAIECTINA

טוביה דגבר דלא הליך במלכת רשעין
ובאורחת חייבין לא קם ובסיעת ממיקני
לא אסתחר ׃

טר מילי פגל

Ψαλμὸς α.

Δαβὶδ θεοφιλοῦς καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος ὃς πεπόλητο δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
Οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ~~ἀλλοτρίοισι~~ ἀλιτροτάτοισι κελεύθοις,
Οὐδ' ὀλοῆς ἕδρῃσιν ἐφίζεν λυμαντήρων·
Ἀλλ' ἔχεν ἠιθέῳ κραδίην συμφράσμονα θεσμῷ,
Θεσπεσίων νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
Ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
Καίριον ἀντέλλον σφέτερον μελιηδέα καρπόν,
Νωλεμέως φύλλοισιν ἀμειρεκόμοισι τεθηλός.
Πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσῃ.
Οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
Ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἐκ χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
Τοὔνεκεν ἐς κρίσιν οὐδέ ποτ' ἀνστήσονται ἀλιτροί,
Οὐδ' ἄρ' ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων.
Οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
Τοὔνεκα δυσμενέων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμὸς. β.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα
ἡνωμένος δὲ τοῖς παρ᾽ ἑβραίοις στίχοις.
* ἀλλ᾽ ὡς δὲ, δευτέρος σε Δαβίδου χρόνοις
ἐπεὶ παρ᾽ αὐτοῖς γίνεται ταύτης δίχα.

Τίφθ᾽ ὑπεροπλίην κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι.
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἑοῦ τε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν σπάσομεν ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ᾽ ἐγελοίασε τούσδε,
ἐξαθερίζων τ᾽ αὖ μυκτηρίσατ᾽ ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
* καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτὸς μ᾽ ἡγεμονῆα κατέστησέν τ᾽ ἐπιβῆσας
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἑῷ μεγαλίζων
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο.
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ.
ἤματι προσφάτῳ αὐτός σ᾽ εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίτεό μου, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σου πείρατα πάντ᾽ ὑπὸ μούνην.
σιδηρέᾳ δ᾽ ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δέ γε μηλοβοτήσεις.
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψας.

·τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων σωίντε· *
παιδεύθητε, καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρματι δεῖμα·
καὶ οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐσσήν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀποῤῥαίσετε κελεύθου
εὖτε θοῶς φλογόεντα χόλον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἅμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμος γ

Δαβίδου λυγρὸν ~~μελος~~ τρίσταλον μέλος ἡνίκα φεύ= [γων]
υἱὸν Ἀβεσσαλόνδον ἑὸν λίπε κοίρανος ἕδρην.

Δυσμενέες τί τοσοίδε περιπλήθουσιν ἐμοῖο,
πολλοὶ δ' ἐγρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οἵ τινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγονώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὅδ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος,
ἂν δ' ἔστην, ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην
αἵ κέ με κυκλώοντες ὑποβρίσωσιν ὁμαρτῇ.

ἔγρεο, κὴ με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμοῖο,
ὅττι σύ μου σύμπαντας ἕλες χρεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σοῦ φάος βασιλεῦ θεοῦ εὐλογίῃ πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δ.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδοχίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στρομένῳ δ' ἐπέκλυε θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην.
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι ὦ σκωλάδων.
ἀνέρες, ἐς τί γόον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν;
ἐς τί φίλῃ ματίῃ κὴ ψεύδεα πάντα τίθεσθε;
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσοι·
μῆνις ἀτασθαλίης προφερεστέρη ὔμμι τετύχθω.
φράζεσθ' φράζεσθ' ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ κὴ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασί, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμαρ τὸ χρύσεον σέο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο κὴ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο σίης ἔπλησεν ἐλαίου.

ἐς εν

ἐς ἓν ἐν εἰρήνῃ κατακλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ' ἐπ' ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδῃς.

Ψαλμὸς ε΄

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων παντεπίσκοπε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, ἀκοὺ δ' ἐϋθέρετιο φωνῆς.
αὐτὸς ἄναξ θεός, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούεται αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ προφανείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔποτ' ἐτύχθης,
οὐδέ τις ἐγγυάλῃς παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται·
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ' ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας.
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης
ἐχθαίρει δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σέο δῶμα τεῶν μετελεύσομαι οἴκτων,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν προσπτύξομαι ἱρόν.
σέο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη χάριν ἐχθρῶν.
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν·
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι.

τῶνδε

τῶν δὲ βαρυζήλοι κραδίαι γεγόνασι ματαίαι·
λαυκανίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοίιός ἐστι
καὶ γλῶσσαι δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ· βουλέων δὲ κακῶν ἄπο πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πλῆθος σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάσοιντο τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δὲ οἰκήσας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίρεις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ς.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδος ἄεισε
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

Μή με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
~~εασ~~ ἴασό μοι ἰητήρ, ταράχθε δέ μευ ὀστέα πάντων,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἵως πότε μῆνιν ἀέξεις;

λῦσον

λῦσον ἐμὸν, μεταθεὶς πρότερον κόλον, ἦτορ ἀνάγκης·
ῥύεο παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἀπομνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι ἐν ἀΐδαο βολῷ ὑψήμον ἀεῖσαι;
ἔμπα γέμων ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν.
αἰεί μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοέσσω,
δακρύσιν ἡμετέροισιν ἐὔνεα δέμνια τέγξαι·
μήνις ἀπορρίψασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν.
γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐατήρ.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν ὀλιχωλάων·
νωϊτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τάραχός τε τετύχθω·
ὦκα μάλ᾽ αἰσχύνοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμος ·ζ·

Χουσὶ πάρος Δαβίδον ἐφύβριζεν· αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς
ποιμένι τιμήεντι φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γέμων βασιλῆος ὁδ᾽ ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.
Θάρσυνος ἐλπωρῇ, βασιλεῦ, σέο πάντοτ᾽ ἐτύχθην

ἐκ παν=

ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσαις·
λέων μήποτ᾽ ἐφαρπάξῃ λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
* πάμπαν ἀλάλκοντος καὶ ἀμύντορος οὐ παρέοντος.
ἀλλ᾽ εἰ τοῖον ἔρεξα τόσον σέο μῆνιν ἐγείρω·
ἔργμασιν εἰ συγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμους·
εἴγε κακῶν ῥέξαντα κακῶς ἔπρηξα καὶ αὐτὸς·
δυσμενέων ἄπρηκτος ἐμῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιμι,
καὶ μευ ἕλοι ψυχὴν ἑλόων κατὰ δήιος ἀνήρ,
καὶ μευ ἀποσείσοι βίοτον χθονὶ πόσσιν ἑοῖσιν,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βριαρῶν ἀνεγείρεο θώκων
καὶ μου ὀλομένων ἐπαείραο πείρασιν ἐχθρῶν.
σῆσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων.
πᾶσα δ᾽ ἡ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφί σε λαῶν,
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψος ἀερθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς, βασιλεῦ, με δικάζοις·
καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἀπείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσαι, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον
νέφρους καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις,
ὡς ὁσίῳ μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς.

πάντοτε

πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα ~~μηδα~~ φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν.
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσα δὲ πρὶν ἄορ τανακὸν θήγοιτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσσεν, ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη.
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέχνηνεν ἐπ' αὐτῷ.
τοῖσι δὲ καρφομένοις ἐργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθεμίστιον ἔργον.
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
χάσμα μὲν ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε μενοινῇ.
ἀλλ' ἐς ὅνπερ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον.
κακκεφαλῆς οἱ ἄλγος ἀποστρέψειεν ἑτοῖμον, — κακῇ κεφαλῆς.
καὶ οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἀποβήσεται ὕβρις ἀφνής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω.
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς ·η·

Δαβίδου ληνώαιος ὁ δ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη

Ἄφθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἰήκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θηητὸν ἀπὸ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη,
καί τοι ἀριπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν.
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον

B. 3.

πολυκεδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμῶ καθέλοις καὶ ἀμύντορα λύσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἤραξε δάκτυλα σοῦ,
ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ.
ἢ παῖς ἀνθρώπου ὅτι οἱ καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος ἐστί;
μαιόνα μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων
ἀμφιπερίστεψας καὶ κύδει καὶ γεράεσσιν.
ἔργα τεῶν ἔστησας αὐτοδάων παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλερόισιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν;
ἀγρονόμους τε βόας καὶ ἀροτόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποδόκον πεδίον καταβόσκεται ἄλλα,
αἰθέριά τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα πουλυπόρους παρεπισείουσι κελεύθους.
ἄφθιτε νωιτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θηητὸν ἀπὸ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμος · θ.

Δαβίδου κρυφίων χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.
Ἀπλήκτῳ κραδίη, βασιλεῦ, τεὸν αἶνον ἀείσω.
ἔργα σέθεν θηητὰ περιφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐραττὴν καὶ χάρμα τελέσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρη σέθεν ὑμνοπολεύσω,

δυσμενέος

8

δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
ἄντα καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὤμων.
οὕνεκά μευ κατὰ δεσμὸν ἐπίβαο λωβητῆρας.
ἀρχὲ δικαιοσύνης βριαρῶν ὑπερέξεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης.
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τὰ τείχεα, πόλιάς τ' ἀλάπαξας.
σῷ πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη.
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνοι.
~~εὐ~~ εὐνομίην στήριξεν ἑῷ πανυπέρτατον ἕδρῳ.
ὄφρα διακρίνῃς ~~κλυτὰ~~ δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεός ἐστι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ὠιτάρροθος ἄρμενος ἐστί.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σέο
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένους σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα.
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγέλλατε δήμοις.
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν. * ἐπελήθετο.
ἀδρανίην ἐλέησον ἐμὴν δηΐους ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώων με, καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.

γηθήσω

B. 4.

γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς.
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπετρώθησαν ἑῇσιν.
ᾗ δὲ πάγῃ κρύπτεσκον, ἑῇ ξυνέεργετο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη.
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
ὡς ἀΐδλῳ παλίνορσοι ἀποστρέψαν ἄλαστα,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέ ποτ' ἀδρανέων σαθερὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔγρεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι.
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτούς.
ἔθνεα τοι γενεῆς βροτέης ἴσασιν ἐόντα.
τίπτ' ἀπολλυμένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπηώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός.
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.
ἵμερον εὖ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροῦ,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀμφοτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀέξοντος ἀτάσθαλος ὤρορ' ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει.

ὀφθαλ=

ὀφθαλμοῖς σφετέροισιν τεοὺς ἠρνήσατο δεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἀπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένει κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου καὶ ἄρης στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορον αὐτῆς·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφραδίοιο θοώκοις,
βουλὰς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θάνατον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάξειε προΐκτῃ,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μελέπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
ὥστε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καὶ οἱ ἀπεστράφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι, βασιλεῦ, παλάμην δ' ὑψιστὸν ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα;
ὥστε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐστήν.
ἀθορὰς ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι προλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ παρ' ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λέπτα κεάσσοις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύοι·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τῶν δ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω.
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀχθέσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μήτις ἔχῃ μεγαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ·ι·

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέει τις ἐμεῖο θεῷ περιθαρσέα θυμόν,
ἐς ῥυθμὸν ὀρεσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσιν.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνοὺς ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες.
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεχνήσατο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκλέαντον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἕθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λῖνα φθισίμβροτα πέμπει.
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ καὶ ἀμειδέος ἄσθμα θυέλλης,

σφωιτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ᾽ εὐδικίην ἀγαπάζει.
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ᾽ ὀπωπῇ. ὀπωπῇ.

Ψαλμὸς ια

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔψαλ᾽ ἠώ.

Μοῦνε σάω μ᾽ ὅσιον γὰρ ἅδην ἔφθιτο φῦλον.
Ἔργα δ᾽ ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.
μύθοις μαψιδίοις ἕταρον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλους φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσει θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαύχεα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηόρθησαν ἔπεσι,
καὶ σφίσιν ᾠίσαντο φέρειν αὖ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀκτεάνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄδικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι, φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἕφθ᾽ ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ᾽ ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀτερμάντοιο αἰῶνος.

ἄστρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλῆται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὥρῃσιν ἀέξεις·

Ψαλμὸς ιβ

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγάλως λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο;
μέχρι τίνος βασιλῆα ἀποστρέψας ὀπωπήν;
μέχρι τεῦ ἡμετέρῃ μήνεα φρενὶ μέρμηρα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείη;
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὡς με δαμάσσας·
αἴκεν ὀρινοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.
πάντοτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰήσω.

Ψαλμὸς ιγ

Δαβίδου ἀενάου τρισκαιδέκατος πέλεν ὕμνος.

Οὐκ εἶναι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεχναίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς ~~εὐ~~ εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βροτέων σκοπιάσατο φῦλον,

σκοπόμενος

ἐφόρμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῆ δεδμήατο λώβῃ.
* ἐργάτινης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐαλθέα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄελλαν ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν.
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀκλεάνων μήμοι τις ἀτιμήσειε μερίμνας, λ
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἀπόρροθον Ἰσραήλου;
λαοῦ ὅταν στρέψε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραήλος.

Ψαλμός ιδ

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίης ἄφθαρτε παραυλίσσοιτο τεῆσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο;
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,
ἐκπάγλως δολερῆς συνέων μελεδήματα γλώττης.
ὃς κακὸν οὐ τέτληκεν, ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνείδεσι θυραίων.
μωμητὸν βασιλῆι κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.

τοῖς δ' ἄρα σημαίνει θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κε πῦ ὀμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
* μηδὲ τόκον δυσάλευτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείροι,
μηδὲ δίκην βλάψειεν ἀναίτιον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη τρομέων βιότοιο θυέλλαις.

Ψαλμὸς ιε

Δαβίδου χαρίεντος ἀπὸ στήλης ἐριτίμου
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τόδε μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆι, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην.
παρθέμενος πινυτῆς τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πλήθουσι, καὶ ἐν σφίσιν ἦσι ταχεῖαι.
ἀνδρῶν εὐσεβέων ταχινοὶ βεβρίθασι νόοισι
νόσφι φόνων ἀδίκων, χλιδίας σφέων εἰς ἓν ἀγείρω
οὔνομά τ' ἐκ πραπίδων οὐ χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν.
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμεῦ πέλε σεῖο κυπέλλου.
αὐτός ἐμοὶ βασιλεὺς ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοῖνοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήτιος αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν προτιόσσομαι ἄντην,

δεξιτερ

δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμεῦ πέλει, ὥς κέ μ' ἐρεί- [πόδοι]
τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
εὖ δέ μευ ἀμπαύσοι τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδη λάψειας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἄνδρασι θείης.
εὐαγέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοια κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο τέρψις ἀεξώουσα τετύχθω.

Ψαλμος · 15 ·

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

κλῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσι τε ὄμμα μάκαρ τανύσας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωιτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματα μευ δέρκοιντο τεὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διαστύλβων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σὴν χάριν ἀτρίπτους ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθους.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄτρομοι ἔῃν.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.

κλῖνον

κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ᾽ ἐπικέκλυθι μύθων.
θηητὴν ἀνάφαινε τεὴν διζιέμονα βουλὴν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐριδαίνειν σεῖο χερί,
οἷά τε ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαι πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περιστιχόωντες ἔρυκον,
ἀπρήκτοιο κόρου σφετέρην συνέεργον ἀλοιφήν.
ᾧ στόματι χρυσέασαν ὑπερβασίην κατέλεξαν.
οἵ με ποτ᾽ ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἀποκλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήραν,
ἑσσάμενοι σκύμνοι σκότιον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξας ἐμεῖο·
φάσγανον ἀμφήκες δηίων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε πολλῶν,
δαιόμενος σκεδάσσαις ἔτι ζωοὺς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆι μετ᾽ εὐδικίης προφανεῖαν,

ἀρχιφ

ἄρκιον ἐς κόσμον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ·ιζ΄·

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μιν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου τ᾽ ὀλοοῖο χολωομένου μιν ὀλέσσαι,
ἑφθ᾽ ἅμα καὶ δέκατον προσφθέγξατο πνεύματι κῶμον.

κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω.
αὐτὸς ἔρυσμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμῶν ἐπιτάρροθος ἔργων,
ἄρρηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περισιχόωντο βαρεῖαι·
χείμαρροί τ᾽ ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων·
ταρταρίων μ᾽ ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων
πλεκτὰ δέ με προὔπεμψε τανηλεγέος λίνα πότμου.
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπειγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
εὐαγέος καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς θύωδεν ἐς οὔατα πισὰ θεοῖο.
χθὼν βριαρὴ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἐκ πόθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.

ἀθανάτου

* ἀθανάτου χολέοντος ἀπείριτος ὄρνυτο καπνός,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας.
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο.
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο Χερουβίμ.
ἵπτατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθεὶς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἄλκαρ ἑλέσθαι.
ἀμφὶ ἓ κυκλώσασαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷάπερ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
ὥρμησεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων.
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός.
ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ.
θεσπεσίοις ἐκέδασεν ἀποπροχέουσιν ὀϊστοῖς.
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι θαμείαις.
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σῶν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλῶν.
πνεύματος ἐπτοίηντο τεοῦ τόσον ἆθμα καὶ ὀργῶν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δ' πολυσμαράγων με θοῶς προσεδέξατο ῥεέθρων.
ῥύσεται ἐκ δηΐων μ', οἷσιν, περιώσιος ἀλκή,
ἀνδρῶν τ' ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο.

ηπεδα-

ἠπεδανῷ προύτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καὶ μὲν ἄναξ προμαχίζειν, ἐπεστήριξε δ' ἐρωήν.
θαρσαλέον δ' ἔστησεν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύεται ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ συνεόντας ἐλέγχει.
μισθὸν ἐπ' εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους.
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν.
οὕνεκα οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον ἐννομιάων.
καὶ οἱ ἀμωμήτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί.
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ' εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι.
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
ἢν ὁσίων ξυνέριθος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ' ἀθώων ἀθῶος.
ἐσθλῷ ἀνέρι πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις.
οὐδὲ πάλιν στρεπτῶν παρεὼν βροτοῦ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ' ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀλαώσας,
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διαστράψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πείρην·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.

ἀθανάτοι

ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοι εἰσὶ κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τῶν δ᾽ ὑπεραθλεύουσιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,
ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἔκτος ἐτύχθη;
ἀμφιβαλών μ᾽ ἔζωσε θεὸς ποδιώσιον ἀλκήν·
θήκατο δ᾽ ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ᾽ ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βριαρὰς τε μενεπτολέμους τε διδάσκων,
πάγχαλκον ἐτόλυξε βραχίονας ἠύτε τόξον.
καί με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρά τ᾽ ἀνάγκης,
καὶ σεο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοτ᾽ ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ᾽ ἐμὰς εὔρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνομένων με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξουσι δαμέντες·
οὐδὲ πιεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἵξεται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ᾽ ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠνορέῃ με κόρυνας ἀριστοπόνῳ κατὰ δῆριν,
ἀντιβίους ξυνέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,

αὐταρ

αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκεῖ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ,
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ αἴεσκε λιτάων.
τοὺς διαλιχμήσαιμι ἅτε χνόον ὄντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πέζησιν ἀπολείψαιμι κελεύθοις.
δημοτέρων ἔριδος με διχοστασίης τε σαώσας,
καί με καταστήσας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μευ ζυγῷ αὐχένα δοῦλον.
οὖσιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι ἦες,
πάντοθε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζωὴ ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη.
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔνδικος αἰὲν ὁμῶς γεγαὼς δηίους κεραΐζοι.
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοτερπέι κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὑπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι.
ἀλλ' ἐπαφραμένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴην.
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορραφίης με σαώσοις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ διίξομαι ἔθνεσιν οἴμην.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολήσω.
οὕνεκα φέγγος ἄγρας ἀλεξίκακον βασιλῆος.
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεχνήσαο Χριστῷ
Δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

ψαλμὸς

Ψαλμὸς ιη

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

υρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλουσι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἕδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι τιμήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολύς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀίοιεν ἀπάντων·
μὲν σφωΐτερος μὲν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπόρηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο τιμήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἅτε νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν προσελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φαέθων.
* θεσμὸς ἀκηράσιος *ψυχοστρόφος ἔστιν ἄνακτος,
πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
θάμβος ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα.
ἔργων εὐδικίας παναληθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐριτίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἰκμαλέης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχαρημένος οἶδε φυλάσσειν,

μισθὸν

μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων;
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις.
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητος κε γενοίμην,
νοσφάμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καί σευ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων.
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ

Ἐννεακαιδέκατος Δαβὶδ ψαλμὸς ἐτύχθη.
εὐξαμένῳ θεὸς ἦμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σευ Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου κατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν.
ἐκ δ' ἐρατῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπιμνήσαιτο θυηλῆς,
καί σεο καρφομένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέξοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοτερπέα βουλήν.
σῷ φερεζώῳ κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ.
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων.
νῦν ἐδάην ὡς Χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν.
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσει.

κλεινὸν

κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτει φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί.
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσοις,
ἐσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμος ·κ·

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐϋκοσὸς πέλει ὕμνος.
α ἰὲν ἄναξ ἄχραντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἅλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μιν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηϊστὴν βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἑλκεῖν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀλεξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ.
καὶ οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις,
πάντοτ' ἀτέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἀνήρ,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθερσέας ἤρισε πέζας.

ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἀπὸ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴν σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σεῖο καταφλεχθέν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ.
ἐν δέ γε τῷ πυρόεντι χόλῳ σύμπαντας ἀτύζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκάματη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσας ἑῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αὐτοτόκον μεροπηΐδος ἔκτοθι φύτλης.
οὕνεκα σοὶ βρίσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀσαθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
ἀντιβίων τρέψας ἐλεγχέα νῶτον ἀκωκῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἀναθαρσήσας σθένει μεγαλίζεο ποιμήν.
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμος κα.

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοστὸν μέλος,
ᾖσεν δ' ἕωας ἀντιλήψεως ὕπερ. πρες.

Δ ἔρχεο τίπτε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἐλι=
τῆλε μὲν ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπορρύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ εἴσεαι αὐδήν.
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός.
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ἰσραήλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀριδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους συγερῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,

οὐδέ σοι ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος ἄχθος ἔφευγον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαοῦ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίη μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, ὅ οἱ καταθύμιός ἐστιν.
τεκνογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·
ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεὸς ἐσσὶ φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποστάιης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοὶ μὲν κεροέντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἁρπάξαι θυμόν.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδασται μοι ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανὴ πανομοίιος ὀστράκῳ ἀλκή.
λαλιὴ ἐμοῦ λάρυγγι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἔστην,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.

ἡμετερ-

ἡμετέρους ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιστον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι·
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάγξας ἀρωγήν.
ἡμέτερον ξίφεος τανυηκέος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσεο μουνογενῆ μεν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σῶ με σάω βασιλεῦ στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σοῦ ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁππόσοι φρίσσουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο σέον βασιλῆα γεραίροι,
καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν εὐχήν,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν.
ἀλλὰ ἑ κικλήσκοντος ἐμοῦ ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλῃ μεθ' ὁμηγύρει ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας τίσαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλήσαιατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,

καί μιν

καί μιν γινώσκονται ἐνώπαδον ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη καὶ ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτάνευσαν ἀριπρεπέες χθονὸς ἄνδρες.
ἄντα ἑ γινώσκονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ᾽ ἔνερθεν.
* ζῆ δ᾽ οἱ θυμὸς ἐμὸς, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἔριθον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φρασάτω βασιλῆϊ.
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ τὸν ἀγήραος ἔκτισεν ἐαυτήν.

ψαλμος ·κβ·

Εἰκοστὸν ἠδὺ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.
Οὔτινος ἀθάνατός μ᾽ ὣ δευέα πάσχω νομεύων
εὖγε παρὰ χλοάοντι κατεστηρίξατο χώρῳ.
θυμὸν ὑπ᾽ ὀλβίστοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε.
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρπούς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος.
ἢ γάρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔκεν ὑποδδείσαιμι τεῇ περιθαρσέος ἀλκῇ.
σκῆπτρόν σευ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔχον.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σὺ τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν θλίβουσαν ἐμῶν κατ᾽ ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωϊτέρην ἀγαθῷ κεφαλὴν λίπηνας ἐλαίῳ.

οιατο

οἷάπερ εὐφροσύνης σεό μοι δέπας ἔμπεδον ἔσω.
σοὶ δὲ διηνεκέως ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμος. κγ.

Πρὸς κλίνον ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν ἀκοσὸν τρίτον.
Χθὼν βασιλῆος ἔφυ καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτός μιν κατένασσεν ἐπὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἀμβήσεται οὔρει θείῳ.
ἢ τίς ἐπὶ εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσῃ;
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ' ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε ματιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑπερεπεύσας,
οὐδ' ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖραν ὀμόσσας,
οὗτος ὑπ' ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος.
θεσπεσίην δ' ἐλεητὺν ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμόνηες,
ἐν δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἀέρηκτοι ὀχῆες
ὡς κεν γ' εὐκλεὴς βεβαὼς παρελεύσεται ἔσω.
τίς ὅδε δ' εὐκλεὴς βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
ἀθάνατος σθεναρός τε καὶ ἀπροτίοπτος ἐρωῇ.

ἀθάνατος

ἀθάνατος μὲν ἔχαρμος ἀεὶ περικάρτει γαίων.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμόνες,
ἐν δ' ἀναπεπτάθων πυλέων ἀέρητοι ὀχῆες.
ὥς κεν ὁ εὐκλεὴς μεμαὼς παρελεύσεται ἔσω.
τίς δ' ὅγε ὁ εὐκλεὴς βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
μοῦνος ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστίν.

Ψαλμος .λδ.

Τέτρατον ἠκοστὸν τὸ μέλος Δαβίδος ἄδειν.

Σοί, περιθασεβείης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ.
μηδ' ὧ πεπιστεύκας τοι ἐλεγχέα μῶμον ἐλοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γενοίμην.
ἀφεγέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
ματιδίων πρηκτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίημι μακάρτατε σὰς κελεύθους.
καὶ με τρίβους ἀγαθὰς τὰς θεοδμήτους τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύτλητον ἡγεμονεύσεις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἕκαστα πάντα διδάσκοις.
λιτομένος τὰ ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης
ἐκ παλαχῆς μετὰ ῥηισι νέμοις οἰκτήμονα θυμόν.
μὴ μὲν ἀταλαλίην σφαλερῆς* μέμνησαι ἥβης.
ἐν δὲ θεὸς γεραιὼς, ἐλεήμονος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηέος βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη.

τοὔνεκ'

τοὔνεχ' ἁμαρτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφραζε θυμῷ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι.
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποί,
μαρτυρίην μεθέπουσι σωσιμοσύνην τε θεοῖο.
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,
ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέρι ἵλαος εἴης.
τίς τόσον ἀθάνατον τρομέων ἄνθρωπος ἐτύχθη.
ὃς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίσοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοὶ κληρώσαιντο παῖδες.
ἀθάνατον τρομέουσι πέλοι περιώσιος ἀλκή.
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρειν τρομέουσιν ὄνειαρ.
σωθεσίην ἀρίδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπηώρησα θεοῖο,
οὕνεκα μὲν δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενής τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκινὰ βρίθουσιν ἀνίαι.
ἀλλά γε ῥιγεδανῆς ἀπολύεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηίων ἀπόδερκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθεμίστιον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης προκήδεο καὶ με φύλαξαι.

μηδέ με

μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν αἶσχος, ἐπεί σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ δ' ἕνεκ' ἰθαινοὺς καὶ ἐνηέας εὗρον ἑταίρους.
Ἰσραὴλ πᾶσαν ἀλεξήσαις ἀνάγκην.

Ψαλμος ·κε·

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλει ὕμνος.
Ἡμετέρῳ δικάσαις ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μή μ' ὀλιγηπελίῃ πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπιάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπεῖ πυρσῷ.
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν ἄντιον ἐστί,
καὶ σεῦ ἀληθείῃ γενόμην καταθύμιος αἰεί.
οὔποτε μαψιδίοισι μολὼν ἑκάθισσα θοώκοις,
οὐδ' ἐπαγαυρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλίτρας.
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ' ἀθέριξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀκράντοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σέο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν εὐφημοῖο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σέο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀρίδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιστον δ' ἀνάπαυμα τεῆς ἐριχυδέος ἀλκῆς.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδέ μετ' ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσσῃς.

κείνων

κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενος μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ στερεὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μελψαίμι παρακλήσεσι λιταίνων.

Ψαλμος ΧΣ.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐεικοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κόσμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη;
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ' ἤν μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἔλθοι.
ἐλπὶς ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης;
ἓν λιτόμην θεόθεν, τόδε μοι τριπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,
αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομύχοισι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὑπὲρ πέτρης ἀναείρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδε ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θείην ἀμφέρρεξα θύος κλισίην ἀλαλάζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς κέκλυθι φωνῆς.

κέκλυθι

κέκλυθι, καὶ μ' ἐλέαιρε· νόος δέ τοι ὥσπερ ἐμεῖο·
νωΐτερη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος ἐνάντητον ἀεὶ διζήμενος εἴω.
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπὴν,
μηδὲ παρακλίνας ὀδυναόμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθείης,
μηδέ με καλλείψας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπεδέξατο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν,
οὕνεκά μευ κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσαν·
αὐτῇ δυσνομίῃ δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβας.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζ.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.
Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σιγῇ δέ γε μή με παρέλθοις,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ἐρυκομένου τε σιωπῇ,
πυθμένα νισσομένοις χθονίων πανομοίιος εἴω.

εὔχω:

εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμας σέο ναὸν ἀείρω.
μὴ μὲν ἁμαρτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδὲ μετ' ἐργατίνῃσι κακορραφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἑοῖσιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην.
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο ~~δικη~~ δίκῃ μεμελημένον ὧν δόσαν ἄλλοις·
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόθον ἐλπὶς ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς.
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καὶ οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου Χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον εὐκλείεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε ~~νο~~ νομεύων.

Ψαλμὸς · κη.

ὄγδοον

ὄγδοον εἰκοστὸν τὸ μέλος κλιθίνθεν ὀδεύων,
Δαβίδος καὶ κελάδησε βοῇ φόρμιγγι λιγαίνων.
Ὦ ἴσετε παμβασιλῆι θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆι θεῷ ἀπαλόχροας ἄρνας.
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι.
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχὸς τ' εὐκλείης ἀοιδείκελος ἐβρόντησεν.
αὐτὸς ἄναξ πολέεσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε.
φωνὴ παμβασιλῆος ἐπῃ περιώσιος ἀλκῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους.
ἀθάνατος κέδρους βριαρὰς Λιβάνοιο κεάσοι,
λεπταλέας τεύχων Λιβανήιον οἷα τὸ μόσχον.
μουνογενὴς δ' ἅπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκέρηος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου.
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
* ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θοὸς ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων.
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι.
ναιετάει βασιλεὺς ἀρετὰς κρουνηδὸν ἰοῦσας.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάζοι.
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἀέρηκτον ὀπάζοι.
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

ψαλμος

Ψαλμὸς. ·κα·.

Εἰκοσὸν κελάδησε καὶ εἴνατον ἱερὸν ἆσμα
* Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

Σὸν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἠμάτιος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον.
ψυχὴν δ' ἐξ ἀΐδαο παλίσσυτον ἦγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ὑπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.
εὐαγέες μελέεσσι θεὸν φορμίξατε θείοις,
καὶ οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω.
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος πραπίδεσσι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψεθ' ἑῴη.
εὔθυμος δ' ἔϊσπον, σάλος ὅττι μοι οὔποθεν εἴη.
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον ἢ πόρον αἷμα, καὶ εἰς ἀΐδαο κατῆλθον.
μή σε κόνις μέλψει; ἀληθείην δ' ἀγορεύσει;
εἰσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ καὶ ἐπίρροθος ἔστη.
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα.
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέ με καίνυται οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμος

Ψαλμὸς .λ.

Τήνδε τριηκοστὴν ἱερὴν πεφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῳ βοάᾳ.

Μή με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
σῇ μάκαρ ἐνδικίῃ περικήδεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερόν με σάω κλίνας ἀρίηκοον οὖας.
νωίτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς.
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ.
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου τρόφος ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄγρευε πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωιτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθείην.
ἀρχὸς ἀληθείης τελέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀσρίκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν. *
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.
σῇ φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μευ ἀδρανίην ἀγανόφρονιν ἔδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης.
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀνιγρῇ.
ἴχνιά μευ στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενόν μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αὐτός.
μῆνις ὑπέβρισσα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν.

γαστέρα

γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἕλκω.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγουσι βιώτης.
χάρτος ὀϊζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φρικαλέη ταραχὴ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθροῖς.
μωμητὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δῆμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες.
νεκρὸς ὅπως ἄπρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεῦχος ἀπολλυμένῳ παναμοιῖος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχήεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἳ δ' ἅμ' ἀγειρόμενοί μευ ἐναντίοι ἠερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμὸν ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμοῖο,
σοῖσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥῦσο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον προὔφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
ὡς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀλιτροί.
ἄφθογγα δολόεντα γένοιατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορραφίῃ ὁσίοιο·
πολλὸν ἀγηνορίῃσιν ὀνοσσάμενοι συνεσῆσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,

ὧ κρύψ.

ἣν κρύψας μάλα δή σε περιτρομέουσι φυλάσσων·
σῆς ἀνδευομένοις ἀργάσσαο πάντοτ᾽ ἀρωγῆς,
ἀνδρομέης κατέναντα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἔκτοθε βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νείκεος ἐν κλισίησι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὺν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἔφάμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
.*. ἔνθεν ἄναξ βοόωντος ἐμῶν ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ᾽ ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη δὲ μάλ᾽ ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ᾽ οὐρανίοιο θεῷ ἐλπίζετ᾽ ἀρωγήν.

ψαλμὸς .λα.

Τοῦτο τριηκοστὸν τελέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μελιζομένου.

* Ὄλβιοι ὅσσ᾽ ἀνέδειχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσιν ἀτασθαλίαι μεμελημέναι οὐκέτ᾽ ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ σύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μευ ἄναξ ἐπ᾽ ἐμοὶ σέο χεῖρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χροῒ πῆχθεν ἄκανθαι.

ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόου δ' οὐκ ἔσκεπον ἄτην.
Τοῖα θεῷ, πρῆξιν μὲν ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσθ' ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐδ' ἀναχευομένων ὑδάτων τρέπσεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεεργούσης με πελέσκεο πύργος ἀνίης·
Χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβαλόν-
γνοίης ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν. των.
ἧς σὲ μάκαρ ~~στηρίξω~~ στηρίξω διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί ἦσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἳ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἆσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῦ,
ᾧ δὲ θεὸς μεμέληντ' ἔλεος περικυκλώσει.
Χάρμα καὶ εὐφροσύνην θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς λβ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.
Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·

μέλψατέ

μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης συνήορος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίην φιλέει, λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐσθλήν.
πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἀδὴν ἐλεήμονος αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τέχνῃ κατθέμενος κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ δονέοιντο ὁπόσσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔφασε, καὶ ἐξετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσασκεν ἀπείριτα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μελεδῶνας·
δήνεά θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως συνέμιμνε,
μέρμηρα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάριστον ἑῷ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἑλέσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῦχεν ὀπωπήν.
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·

ὄμμασιν

ὄμμασιν ἐννεαετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεχνήσατο μοῦνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερέες ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι,
οὐδὲ γίγας κακότητα φύγοι περιθάρσεως ἀλκῇ.
ἵππος ἐνὶ πολέμοις ἀχρήιος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐδέ κεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐτάνυσθεν ἐοῦ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμελημένοι αἰεί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπερύξαι,
καὶ θρέψαι στονόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.
ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἐπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰανθείς,
καὶ οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς ·λγ·.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μενεδήιον ὑπεροπεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν.
τόνδε τριηκοστὸν τρίτατόν θ' ἅμα κῶμον ἔμελψεν.
Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μέλος αἰνετὸν οἴσω.

κυδαί-

κυδαίνοιτό μευ ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι ἐσαΐοντες ἐῷ κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καὶ οἱ ἀγρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
οὗτος θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐάων,
παντοίης δ' ὀλοῆς με θοῶς ἐξείλετ' ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καὶ οἱ φρεσὶ φέγγος ἕλεσθε,
ὥς κεν ἀμωμήτοισιν ἀεὶ λάμποιτε προσώποις.
ὧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλέγχεος ἔκτοθεν ἄτης·
ἄγγελος ἀμφιέπων θεῷ ἵξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ περιδείδιτ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τευ ἐφιμείρων τις ἐτύχθη.
δευομένους ἐδάμασσε πολυκτεάνους ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.
δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἐνηέος ἄμμε διδάξω.
τίς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην
ἰχανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν;
γλῶσσαν σῷ ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,

καὶ συνεχ=

καὶ συνερῶν ἀπάνευθε δόλων σεσχεῖλεα κεύθοις.
φεῦγε κακοέργα φίλω, ἀγαθῶν δ᾽ ἀναφαίνεο τέκτων,
ἀρτίνης ἐρατεινὰ μετ᾽ ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄλγεα τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπαῖς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήιον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ᾽ ἀπάνευθεν ἔης ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς ἴδεν ἀρήγειν·
πνεύματι δ᾽ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώ.
πολλαὶ καὶ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνίαι, ⌊σφ.
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύεται ἄφθιτος ἐατῶ.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι,
ἐκ δ᾽ αὐτέων οὐκ ~~αὐτ~~ ἄν τι καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἱ δ᾽ ὁσίον συγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύεται ἄτης,
οὔκεν ἀλιτραίνοιεν ἔης χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς. λδ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μελπόμενος κιθάρῃ.
Ν. ωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.

νωϊτ=

·V·

νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβών, ὠταρβοθος εἴης.
φάσγανον ἄμφηκες δηΐων κατέναντι τιταίνοις ω.
ἔννεπε μευ ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθη·
θυμὸν ἀνιχνεύοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψειας ὀπίσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐσυφέλιξαν.
ἣν φρεσὶν οὐ δοκέουσι πάγην, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γενοίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τόπερ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
ἀλεξικάκῳ καὶ οἱ ~~ἀλεξικάκῳ~~ περὶ φέγγεϊ γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὅμοιος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων, ρων;
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων;
μάρτυρες ἀνστάντες μ' ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεαυμένων φρένα θέσθαι.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλῇ δ' αὖ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ τόσον ἴσδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην, φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,
ἀντιβίην κρυερόισιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες.
ἀλλὰ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογενῆ ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἡγαθέῃ βασίλεια παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
πᾶσι λαοῖς μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ νεύουσιν ὀπωπαῖς·
οἵ ῥά μοι εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα διὰ στόμα μηκώοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
ἀθήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποστήῃς πανεπίσκοπε σῶτερ ἐάων

μηδὲ δίκην

μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὄσσοις.
στῆσιν ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἀχράντε δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμὴν,
μηδ' ἐπιγηθήσαιεν ἀνάρσιοι ἀνέρες ἡμῖν.
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄλγος ἐμῆς ποτὲ δίπλοον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξαιεν ἑῇσιν·
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μελπόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σὸν πολυκλήεντα πανημαδὸν αἶνον ἀείσοι.

ψαλμὸς λε.

Ἄφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

* Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην συνεργὴν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολεροὶ μεμέληατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζων.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,

·οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε τιμῆς ἔλεος τεὸν οὐρανὸν ἵκει·
σοῦ δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σοῦ δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἴσας εὐδικίας φορέει βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῦλα σαώσοις·
ὧδε τεὴν ἐλεητὺν ἄναξ πληθοῦσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται
πιαλέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βρίθουσι μελάθρων. ἐλπίς·
καὶ σφέας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν ἔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσοις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις,
μή μοι ἐλεγχῆεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς ·λϛ·

Ἀμφ' ἔχθω χαίεντι τριηκοσὸν λίγα μέλπων
ἔβραχε Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρη.

μή ποτε

Ε

Μήποτέ μοι φθονέσῃς ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ' ἀνθαμβήσῃς ἐπ' ἐργατίναις κακότητος.
οἵδε γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ κατατερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάτελλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρου·
χαίρων ἀθανάτῳ καταθύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ' ἀπόλην, ὅδε τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσειε δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίϊον ἤματι μέσσῳ.
λίασσό μοι κρατερὸν μεμνημένος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐσῃς βιότης ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένου αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε χόλον, καὶ ἀμηδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσῃς ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ ἀλιτραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτήσαιντο γαῖαν.
ἀλλ' ἔτι βαιόν, ἄφαρ παρελεύσεται ἐλπὶς ἀλιτροῦ.
καὶ οἱ ἀνιχνεύσας ἕδος τόδ' ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ' ἠπιόθυμοι, ὅλην κτήσαιντο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.

εὐδικίης

εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρός,
καὶ οἱ λυαντῆρας ὑποβρύξειν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὁ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον ἦεν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθίσαι τε πένητα,
ἰθυδὺς ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.
ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσοις.
φέρτερόν ἐστ᾽ ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσει δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἰὲν ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὐκ ἂν ἐπαισχύνοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμοῦ δ᾽ ἐν χρυσόεντι χόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδην ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ᾽ ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
* καπνοῦ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσχον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνήρ, οὐκ οἶδ᾽ ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.

οἱ μιν

οἱ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ἕρμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἄνκυρος ἐρείδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' αὖ δευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ἐλδομένην γενεὴν ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπά=
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας. [ζει.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.
αὐτὰρ ἀθεσμοσύνῃ μεμελημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀτερμάντοισι χρόνοισι.
θείην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.

οὐδέ οἱ

·· οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα, λίην πολυδερκὲς ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν.
ἀλλ' οὐχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἐέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει. θους,
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύ-
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
ἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργόν,
πολλὸν ὑπὲρ Λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτό οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φρούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγάθ' ἀρώης. ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη·
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκεῖ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆπερ δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δευομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσει ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ

μνήμων
· Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀ=

ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος ἔσχε πεποιθώς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

Μή με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
οὕνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καὶ σεῦ ὅπως δηΐως μοι ἐπεστηρίξαο χεῖρα.
τίς κ' ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἤ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ στυγερῇσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ ἆσιν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἤνυον οἶμον·
οὕνεκά μευ κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μευ παυσωλὴν ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
ἠμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε ἀλλ' ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσας ἐέλδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθη κραδίη, μελέων δ' ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἀβαλδνὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος·
ἄντα φίλοι τεφόβηντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.

οἱ δέ μευ

οἱ δέ μευ ἆσσον, ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἆ, με τόσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἆ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανημαδὸν αἴσχεσι γλώσσας.
αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικώς,
ὅς τε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἐλπὶς ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μευ καλέοντος ἀκούσαις.
ὄφρα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρμα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχραον ὑβριστῆρες.
ἡμέτερον κρυεροῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μευ ὀφθαλμῶν ἀπολείψεται αἰὲν ἀνίη.
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπληθοῦσιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργέα μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σαωέριθον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς ·λη·

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τριηκοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

ἡμέτερ-

Ἡμετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν ἦπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀτασθαλίην μὲν ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ·
ἡμετέροις φυλακὴν ἐυερκέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δή μοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλ=ώς·
εὐναδὲν δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
ἦπα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν,
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,
ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμήν,
καὶ μάλα εἴξαν ἐμῆς βιότης ἀχρήϊον ἔργως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώουσι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος πεφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦ ῥ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζωον ἕρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσεαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἀπὸ πάμπαν ἐλάσσαις.

σεῖο γάρ

σεῦ γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὑπὸ θυμὸν ἀχεύω.
ἀνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καὶ οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἐστὶ γενέθλης.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπικέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρελάσσῃς.
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μετάδημιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθ.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τριηκοστῇ περὶ μολπῇ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίπευσα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν εὐχήν·
ἀσπάσατο δ' ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.
αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σταθερῇ στηρίξατο πέζας,
* ἴχνος ἑαῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπήν,
νωΐτερον κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ', ἔλποιντό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧτε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.

πολλά

γα·

πολλά τοι ἐκτετέλεσται ἄναξ περιδαμβέα ἔο=
οὐδὲ σέθεν βουλῆσιν ἔφυ πανομοίϊος ἄλλος.
ἀγγέλλων κατέλεξα τάπερ πλέον ἐστὶν ἀριθμῶν, *
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάσχυ θυηλήν·
τοὔνεκα δεῦρ' ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ πραπίδεσσιν ἐέλδωρ·
καὶ σεῦ μεσσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέ ποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκολιῇ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φῶσα τεὸν κλισίῃς ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν.
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ μ' ἐλέῳ καὶ ἀληθεῖ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκά μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μευ ἔκρυψεν ὁράντων.
καὶ μευ πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ἀσθενομένῳ μοι ἑκὼν ἀντάρροθος ἔλθοις,

νωΐτερ=

γνώτερον ὄσσοισιν ἐποπτεύσας ἀρωγόν.
αἶσχος ἕλοι ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθεῖεν μωμητός, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμὴν κεχαρηότας ἄτην.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεῦοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμεῦ ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνας ἐμοὶ καλέοντι παρέσται.

Ψαλμὸς μ.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδος ἔμελψεν.
Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου θ' ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάριστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούοι.
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνιά οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἐλεητὺν ἀρωγόν·
ὄφρα μευ ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μοῦ βιότου μνημήιον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων μάτην τ' ἀγορεύων·

ἀμπλακ=

ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐχθὸς ἐὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἀπτρύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες:
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἐννώοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς τις ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι.
ἀρτίως βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἐλπὶς ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆ=
ἀνστήσας μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην. |κεν.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχάρησεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μευ ἄναξ ὤικρος ἀνέστης,
καί με διηνεκέως σεῦ ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς .μα.

Εἰς πινυτὴν ποτὲ παισὶν ὑπερθύμοιο Κορεῖο
κῶμος τεσσαρακοστὸς ἕνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἡ ὕτε πηγαίων ὑδάτων κέρας ἱμείρουσα,
ὣς ἐμὸς ἱμείρει σεῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος ἔστ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ἄντοις.
ἦμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον οἷά περ ἄρτον,

πάντοτε

πάντοτε βαζόντων, πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο σός.
τῶνδε παρεμνήσθω, πρόχεον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυ- παρεμνήσθω
οὕνεκα θηητὸν κλιτύης διελεύσομαι οὖδας, μόν,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίου μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετὰ κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις;
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔσω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δεδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμεῖο.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἔκ τ' Ἑρμωνιίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τις ἄβυσσος ἀνηΰτεσκεν ἄβυσσον,
ῥηγνυμένων ξαινοῦσα τεῶν ὑδάτων ἀπ' ὀργῆ,
κύματά σευ μετ' ἐμ' ἦλθε, βάρυνέ τε μέρμερα
ἤματ' ἄναξ ἔλεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαεινῇ πάντα.
εὐχωλή, παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώνης·
ἆπα θεῷ, τί μευ ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης;
τίπτε κατηφιόων παρανίσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα;
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ;
δυσμενέες νείκεσσαν οἵ ὀστέα πάντα ἔαχθεν,
πάντοτέ μοι βάζουσι, θεὸς νῦ πού ἔπλετο σός;
θυμὲ τί δηθύνεις; τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις;
ἐλπὶς τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.

αὐτὸς

αὐτὸς ἐμῆς τελέθῃ πανυπέρτατον ἄλκαρ ὀπω-πῆς.

Ψαλμὸς ·μβ·

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῶν τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ

Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦδε μέλος.

Κ ρῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσας·
κάρτος ἐμόν, τί με σέο τόσον μεθέηκας ἄνευθε;
τίπτε κατηφιόων μετανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ;
φέγγος ἀληθείην τε σέθεν περιλαμπέα πέμ-ποις,
σοῖσι φαινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνόν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἶμι μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μου εὔφρηνε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις; τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις;
ἔλπις τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθῃ πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπω-πῆς.

Ψαλμὸς ·μγ·

Εἰς πινυτὴν τεχέεσσιν ὑπερθύμοιο Κορέου
κῶμος ὅδε τρίτατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

ἄσιν

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν, ἄφθιτε ποιμήν,
ἄμμι φίλοι τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τέτληκας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκλήρωσεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μενεπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεποιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεὸς δέ μοι αἰὲν ἐτύχθης·
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἀναείζομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπεγρομένους γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ μ' ἀπάνευθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὠθούντων ἄμμι ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητὰς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἠμάτιον κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος τόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μετανίσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός·
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις δ' ἅρπαγμα παρὰ ποσὶν ἄμμιν ἕτοιμον.

ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' ἀλαπίνησιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐσκέδασας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπρίατον, ἀνάποινον ἄναξ ἀπελύσαο λαόν.
οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι περίξ τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας.
καὶ λαοῖς φονεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἐστὶν ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἐλεγχέος ἀνέρος αὐδῇ,
οἵμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς φύξης ἐλατῆρος.
ἀλλ' οὐ τοσσατίων λαθόμεσθά σευ εἵνεκα ποιμήν,
οὐδὲ τεῶν μήνυμα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἐκτόθι πάμπαν.
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὁμίχλῃ.
ἔμποτε νωιτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
οὐ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ.
ἦ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμήν:

κλίνομε=

κλεινομένοις γενόμεσθα βίῳ μήλοισιν ὅμοιοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς;
ἔγρεο μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν;
μόχθων δ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν;
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς ἐλεγχήεσσα δύη περιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥύσεο δ' ἀσπρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμος ·μδ·

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μέλπουσιν ἀγητὴν
ἔργοις υἱέες αὖθις ἀμειβομένοισι Κορέου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

θάλλον νωιτέρη κραδίη τεχνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆι περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλει δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ ἄλλα γενέθλης.
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλει σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλέι θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δήθυνε καὶ ἀρχέων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου·
σὴ σέο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.

ἀλλ' ἤπερ=

ἀλκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πήξουσι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
πολεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετός σεο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκηπτῆρον βασιληΐδος αἴσης.
* εὐδικίῃ φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον.
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφήν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ στακτή, κασίη θ' ἅμα σῶν ἀπὸ * πεπλ=
ἐκ ναῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σεο θυμὸν ἰάνθης. ων.
θυγατέρες σεο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσυφέεσσι πέλας βασιλῆα παρέστη,
ἣν ἀμπισχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσουσα, φίλον δέ μοι οὖας ἐρείδοις.
λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος.
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσσονται Τύρου μειλίγμασι κοῦραι.
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῆς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπισχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆι γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων
σοὶ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος δοιαὶ ἑταῖραι.

Χαρμα=

χάρματος εὐφροσύνης τ᾽ ἀγαθῆς ἄπο βάθρον ἀγέσθ=
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐρισθενέος βασιλῆος. ιων,
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώουσι·
τοὺς δὲ καταστήσας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησάμενοι μάλα σεῖο διωεκέεσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ᾽ ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοὶ,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήλοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς ·με·

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, τῶν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

θάνατος θεὸς ἕρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσησι βοηθόος ἡμέας ἄτης.
τοὔνεκεν οὐ πτήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ἐοθίοισιν ἑοῖς ὀρύγματος ἀέρθη.
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πτολίεθρον ἱερόν·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.
οὐδέποθ᾽ οἱ λῆξε θεὸς περὶ μέαρα θαάσσων,
ἐξ ἠοῦς ἄγχουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορίαι βριαραὶ, κλονέοντο δὲ φῦλα.

ἤυσεν

ἤυσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλε ἄμμιν ἀρωγός.
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὃν ὑπὲρ εὐφόρβου σημήια τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τόξον συντρίψε, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἔαξε,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
φράζεσθε χάρμοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλε ἄμμιν ἀρωγός.
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμος. μϛ.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κοραίου,
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.
αἴσατέ μοι χείρεσσιν ὁμοῦ κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνῇσιν βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ.
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐυνέα κλῆρον.

μοῖραν.

μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
ἀβανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.
οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ. ∗
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κρατίσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἥγηται ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
ἄντα θεοῦ θωρήχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμος ·μζ·

Υἱοῖς Κορὲ τερπνὸν ἐγράφη μέλος·
ἧς δευτέραν δ' ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων·
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος παναγήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρείων χαρμὴ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεα τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλῆεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀρίδηλος ἐτύχθη.
εὖτ' ὠδευομένης αὐτάγρεθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγειρόμενοι βασιλῆες

ὄμμασι

Z·3·

ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
ἴκελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἕλοιντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσίδος ἀήτης.
οὐκ ἄρα βάξις ἔην· μύθοισι γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀσυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠΰτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμήν.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
εὐαγέων ἄχραντε τεῶν χάριν εὐνομιάων.
σεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβαλέσθε,
καὶ οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας καὶ ἑῷ περὶ κάλλει θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ' ἀτερμάντοισιν ἀνάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς. μη.

ἤδυ με=

Ἡδὺ μέλος θνητοῖσιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίου,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.
ἔκλυε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐννεατῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέθρων, *
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος.
νωΐτερον σοφίης ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτὴ ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ' αἶνον ἀρίηκοον οὖας ἐρείσω.
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς *διαμείψομαι οἴμης. *
τίπτ' ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ;
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἀνέρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περιθαρσέωσι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος – μερόπων ἀναφαίνετ' ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενετὴν ἱλάσκεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.
νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει.
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος ὃς ἐν ὀλέτῃ.
* ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβους ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν.
ζωεκέως καλύψησιν ἕως φθίσουσι γενέθλας.
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν τίκτοντο δαμέντες.

νήπιος

νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠπάζετο τοίην.
οὐλοὴ ἥδε κέλευθος ἑοῖ σφίσι δίκτυον εἶν·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ἑσσάμενοι μήλοις, ἀΐδην συμφράδμονες ἦλθον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύ-
ἰθυνόων δ' ἤλασεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θῆσεν. 1601.
ἐν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήιος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ἑὸν βρίθει μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπαντ' ἀΐδην δὲ κομίσσει,
εὖχος οὐδέ οἱ ἄστετον εὖχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου,
μοῦνον ἑοῖ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν ὅταν τί οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὔτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύσιν καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠπάζετο τοίην.

Ψαλμὸς .μθ.

Δαβὶδ ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Γ αῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεὸς, ἐξ ἀνιόντος
ἠελίου

ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἑῆς περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς ἀναφανδὰ πάρεστι,
οὐδέ τις ἀγνώσσων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔασιν·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε διίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα ἀστέρχουσα καταίξ·
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσας,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι σωθεῖσι θυσίης ἐὸ πιστώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέουσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα τιμῆς βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει·
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθί μευ Ἰσραῆλε· σὲ γὰρ περὶ ἄλλα διδάξω.
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὐ νῦ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σῶν δὲ χαρφομένων θυσιῶν ἀποδέρκομαι αἰεί·
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
*. ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη, *.
ἠδ' ὅσα που μεμέληται ὀρεσσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ με που πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ ἀνθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σῶν δὲ πινάκων δεύομαι οὔποτ' ἀπαρχῆς·

πάντα

πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ·
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγεον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δ' ἑτέων ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ὠδινόμενος χαλεῆς μιν ἀπώχυρον ἀνάγκης,
φημί τοι ἐσθλὸς ἀρωγὸς ἀτὰρ σύ μευ εὖχος ἀείσῃ
δὴ τότ' ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα· ις
τίπτε μευ εὐδικίας ἐρικυδέας ἐξαγορεύεις,
καὶ μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι σοῖσιν;
αἰεί τοι συνεχέως μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χάριν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες,
.*. ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρη.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίη στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ' ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱεῖ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ' ὅτι τοι φρένας εἴσομ' ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποτ' ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,

ἡ δ' ὁδὸς

ἡ δ' ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνῃ:

Ψαλμὸς ·ν·

Ἐρῶντι Δαβὶδ ἀπρεπῆ εἴξας πόθῳ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
φόνῳ τ' αὖ ἄνδρα τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πειθήνιος ὀφθεὶς τῷ θεῷ
ἤδη τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις κατασύφων·
ὁ δ' εὐγενῶς, οὐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥττης ἀκλεοῦς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκετο δεσπότην,
καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ἆσμα κραδίης συντριβῇ μέλψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς καὶ δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ἀντιθέῳ βασιλῆι· θεοῦ δ' ἐλεήμονα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

Δευομένῳ μοι ἄναξ περιώσιον ἵλαος εἴης·
καί μευ δυσνομίην ὀλέσοις οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·

οὕνεκα

οὕνεκα συνομίλων μὲν ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀνέγνων·
καὶ μὲν ἀτασθαλίη πέλεται καὶ ἐναντίον ὄντων
ἤλιτον ἅς σε μάκαρ, καὶ σεῦ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἐν ᾗ δίκῃ μοῦνος προφερέστερος ἔασεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ συνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε τιθήνας·
καὶ μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων πολυπεύσας,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσας με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τερπομένων σοῦ σοὶ κεχαρήσεθ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μὲν ἄνωθεν ἀποστρέψας ὀπωπὴν.
καὶ μὲν παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεῦχοις,
νειοτέροις ἰθανὸν εὐσταθὲς ἐγκάσι πνεῦμα.
μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψας ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἀπὸ πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐάλω·
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίον στήριξον ἐμεῖο.
σοῦ διασημήναιμι τεὰς ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἀποστρέψειν ἀλιτρούς.

φέγγος

φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε· σεῖο·
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' ἀνὰ σὸ βοήν
ἣν θυσίην ἐνετείλω ἐγὼ προΐαλλον ἑτοίμην· ·*·
ἀλλ' οὐ καρποφόροισιν ἰανθήσῃ θυέεσσιν·
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν καὶ μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο·
ὄλβιά μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
ἐν δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο·
δὴ ῥα τότ' εὐδικίης θυσίην πραπίδεσσιν ἕλοιο·
θῦμα τε καρποφόρον καὶ ἄνω ἀπέρχουσαν αὐτ-
δὴ τότ' ἀπερέξουσι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ·

Ψαλμὸς ·να·

Δώηγος κακόχαρτος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ,
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηόν,
εὐμενέος δ' ἤντησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖα δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἀείσματ- ἔθας,
τίπτε μοι ἀλκήεις σφετέρῃ κακότητι πεποι-
δυσνομίην πραπίδεσσι πανήμαρον ἐκλο πεύων,
ὃ ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβ- ·*·
ὧδε δόλον ποιῆσας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός, ριν
αὖ εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,

ἀντί

ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθεμίστια πάντ' ἀγορεύων,
γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπά-ζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὡς δ' ὄρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσεται οἴκων.
σεῖο δ' ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπτήξουσι ὑποφῆται.
τοῖα δ' ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ' αὐτῷ μειδιόωντες.
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠνήνατ' ἀρωγόν.
θυμῷ δὲ κτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποιθώς,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἕδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς ·νβ·

Δαβίδου συνετοῦ ὑπὲρ ἀνθέος Μαελῆθου·
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

Οὐκ εἶναι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
ἀψόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.

πάντες

πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήνορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δεῖματος οὐ χρεὸς ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσαι, ὅσοις μέλλ' ἄνδρας ἰαίνειν,
καὶ σφισὶν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχ-
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος τὸν ἐπίρροθον Ἰσραήλου; ος.
λαοῦ ὅταν στρέψειε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς νγ.

Τίῳδε θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδος ἀοιδὴν,
Ζιφαίων δ' ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαούλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ' ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον ᾗ μετὰ σφίσι φάντο κεκεῦφ-
τοῦδε μέλος τρίτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη. θαι.
οὔνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σα-
καί μ' ἀναμετρήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις. ώσοι,
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
μύθοις ἡμετέροις ἀείηκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ ἀνιχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήιοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.

ἦτοι

ἦ τοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔσσαι,
καὶ μὲν ἄναξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψας ἐμοῖσιν.
σῇ δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσοις.
αὐτὰρ ἐγώ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη.
οὕνεκα παντοίης μὲν ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς ·νδ'·

Δαβίδου πινυτοῦ θεοτερπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς σὺν τετράσιν ἄλλοις

ὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις.
δέρκεο· νωιτέρην τε μετ' οὔασι δέχνυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀρίνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπεκλίνεσκον ἀνιγράς,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐνὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην τρομέεσκον ἰδοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἐμὴ ἦλθε, κάλυψε τε νήχυτος ὄρφνη.
εἴθε δέ τις κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,

ὄφρα

ὄφρα δέμας καμάτοιο πολώμενος ἀμπαύσαιμι·
τῆλε φυγὼν ἐθέμην ἐν δ' ἤνυον αὐλὴν ἐρήμω,
ἀδρανίης ἀλκτῆρα μένων, πανάσης τε θυέλλης·
γλώσσας σφωιτέρας συμμεριζάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τε ἀνὰ ἄστυ.
πύργους ἠματίη νυχίη θ' ἑο κυκλώσειεν·
μεσσόθι συνομίλων φορέω καὶ μόχθον ἀνίης·
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων·
ἤ μ' ἐχθρὸς συνέλιξεν ὀνείδεσιν, ἢ τάχ' ἀνέτλων,
καὶ κὲν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέγιον ἐρωήν·
ἀλλὰ κασίγνητε καὶ γνώριμε πάντοθ' ὁμόφρων·
οὐχ ἅμφω θαλίης παρὰ σοὶ πασάμεσθα μελιχρ-
ἢ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν; ῆς,
εἴθ' ὀλοὸν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων·
ἀψ δ' ἀΐδαο βέρεθρον εἰ ζώοντες ἵκοιντο·
οἵ ῥα μέσης φορέουσιν ἀτασθαλίας κακίησιν·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἐρέω τε καθ' ἑσπέρα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούεται ἀγγέλλοντος
* φρονέων κραδίην ἀπολύσεται ἄσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο·
κείνους ἀθανάτων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.

τάνεν

τείνεν ἀμοιβαίοις παλάμην ἀσὲρ χεῦσαν ἐπ' ἔργ[οις]
οἱ δέ οἱ ἀρμονίην ὑπερφίαλοι θέντο βέβηλον.
καὶ οἱ ἐμοὶ ἐπίβαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο ~~μήνις~~ μῆνις ἄνακτος.
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἁπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον.
ἀλλ' ὀλοοῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆϊ τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας.
καὶ σεῦ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀτιτάλλοι.
οὔποτε τιμήεντι σάλον τεύξῃ δικαίῳ. [βερ.]
ἀλλὰ σφεὰς καθάροις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέ-
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιώσω.

Ψαλμὸς νε.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήθετο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευσεν ὅπως περιφείσεται ἀνδρῶν.
οἱ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μέλπεν ἐπ' ἀλλοδαπῆσιν ἀρούραις.
γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ἀπὲρ βασίλησιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆϊ, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με κατασείβει ποσὶν ἀν-
μόχθοισιν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων. [πο.]
ἠμάτιος πέζησιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι.
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχουσι κυδοιμούς.

οὔτιν' ὑποδδείσαιμι, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
εὐεπίῃ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεός νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθη.
κωίτερους συνέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθους.
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψουσι μενοινάς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσαι.
ὧδε χόλῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα.
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγελλα βιωτήν,
καὶ μευ θήκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
ἐχθροὶ ὑποσχεσίῃσι τεαῖς στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεός νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθη.
δεῖ μοι εὐχωλαὶ ἅς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσασθαι.
οὕνεκά μου λῦσας θανάτου βαρυαλγέος ἦτορ.
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξεῖλε' ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἀδοιμι.

Ψαλμὸς νϛ.

καὶ τάδε

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελίδριον, εὖτε Σαούλου
ἀπρήκτου μανίην ἀσπασίως προφυγὼν,
ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
ἐς σπέος ἑζόμενος ὁ πρὶν ἀριστοπόνος.

1 Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλέαιρε τοις
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω
σῇσι περὶ σκέπαι σκιερῶν πτερύγεσσι πεποιθώς,
ἄσσοκεν ἀχράαντος ἀτασθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, ὃς σύμπαντα φέρω φυσίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προΐεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με κατασείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν.
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμοῖο.
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυερῇ τεταραγμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος ἔσσιν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον ἐς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν ἀντίον αὐτῶν.
θυμὸς ἕτοιμος, ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἕτοιμος.

κῦδος

κῦδος ἐμὸν μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω·
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμῶν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοι ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺς ~~α~~ ἔχει καθύπερθε πυλάων,
καὶ σεῦ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμὴν
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἀνὰ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ.

Στήλης ἧς μὲν ἔχαρμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι καλὸν ἄεισμα·
οὗ παρὰ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦ ῥά που ἀτρεκέως ὁσίους ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίῃ πραπίδεσσιν ἀνὰ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι πρὸ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλιτροί·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάληνται ἀεὶ ψευδῆ λαλέοντες,
ἰοβόλοις ὄφιεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κλύω οὔατ' ἔβυσεν·
ἥ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,

φάρμα=

4.

φαρμακόεν· καὶ οὐ οἱ [illegible]λεται σοφοῦ ἀνέρος ἀλκαρ·
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μωμητοὶ τελέθουσι μάτην ἅτε νισσόμενον ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσσειεν ἕως νούσοισι δαμεῖεν·
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοιντο πυρὸς προμολόντος ἐπ' αὐτούς.
ὑμετέρην πρὶν ῥάμνον ἕως διαειδὲς ἀκάνθας·
ἄψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ἀορῆ·
εὐφροσύνῃ ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματι που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτροῦ.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμος νη.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμύμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχων τέλος ἄφθορον ὕμνων.
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀριστοπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἰνὸν ὀπάσσοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις·
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων μ' ὀλοῶν βαρυώδυνον ἦτορ·

οἱ πρὶν

οἱ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα τάχεσσις.
καρτίστοι νύ μοι ἄνδρες ὑπερβρίθεσκον ἐρωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης σὺ δ' ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐρχόμενος βασιλεῦ παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ ἀθενέων Ἰσραηλιδῶν τε ποιμὴν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα τιταί=
μηδὲ καταικτείρητας ἀτασθαλίης θεράποντας. [νοις,
ὥρης ἑσπερίης ὑποστρέψουσιν ἅπασοι,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν,
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἴσον,
ὄφρα τις ἀΐσσοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις,
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆι μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει·
ἀμφιβάλοι μ' ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνειν, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιν=
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσαις, το,
καὶ σφέων ὑπορίω δαπέδω πελάσσας ἀμύντωρ·
ἀμπλακίῃ στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον.
σφωϊτέρης μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἅλασεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,

πάρας

πείρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσασιν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαποῖς ἄντυξιν ἀνακτορίην χθονὸς ἴσχων.
ὥρης ἑσπερίησιν αὖ στρέψουσιν ἅπασαι,
καὶ κυσὶ πιναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἑλέσθαι.
ἢν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλῆεν σέο σθένος ὑμνοπολεύσω.
πῶθεν δ' ἐλέω κεχαρήσομαι ἄφθιτε σεῖο,
οὕνεκα μευ θεὸς ἐστὶ καὶ ἔκδικος, αὐτὸς ἐτύχθης,
καὶ μευ ἔφυς κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἑτοῖμος.
ὄρχαμε φορμίζω σε, ἐπεὶ σύ μευ ἔπλευ ἀρωγός.
νωΐτερος βασιλεὺς ἐλεημοσύνῃ μευ ἐτύχθη.

Ψαλμὸς νθ.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χαρᾶς,
αὖθις μετὰ στρεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων
καὶ γὰρ παρελθὼν τοὺς Παλαιστίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν Σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολῶν κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάξας τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,

τὸν

τὸν Σώβαλον, ἢ τὸν Σύρον, κατασπάσας.
ὡς δ᾽ οἶδεν ἀλλοίων ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος.
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ σωζομένως.
ὕμνει ᾗ πεντηκοστὸν ἀμφ᾽ ἐνάτῳ μέλος.

Ἦ μέγας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας.
χωσάμενος δ᾽ ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν.
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφραδείῃσιν ζεινῶν.
ἄψε οἱ ἰήσαιο τάπερ ξυνέαξας ἑλίξας.
σοῖς μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι.
μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βιὸν τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης,
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἄπο κέκλυθι φωνῆς.
ἅπερ ἄναξ ἅγιος σφετέρῳ εἶπεν ἐφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκιμα κλήρους διαδάσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ᾽ ἡμέτερος ἢ Μανασσῆς,
Ἔφραιμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ ὁ εὐκλεὴς βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας.
ἐλπωρῆς ἢ λέβης μοι ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτάναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ᾽ Ἰδυμαίης.

πατὴρ ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσσῃ·
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους.
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἠπήβαιο ὁ πρὶν ἔασας,
οὐδὲ χορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τρομέναις αὖ χθρὸς ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι γὰρ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγχεσπάλοισι.
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἐοικυῖαν
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπὸ βασιλῆ ἀθερίζοι.

ψαλμὸς. ξ.

Ἑξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεθμα.
Ἰ κεκλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
ἑζόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάγειν ἐμῆς κραδίης ὑπὲρ πέτρην.
ἠγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μεν ἐλπὶς ἐτύχθης.
πύργος ἐμὸς μετὰ δῆριν ἐπερχομένων ὀλετήρων.
σκηνῇσι μάκαρ καλύβῃσι διαμπερέως παραμίμνω.
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις.
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δμώεσσιν ἔδωκας.

ἤμαρ

ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γενεῆς γενεὴν καὶ θεοῦ τελέως ἔμπεδον εὕροι·
τίς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ᾽ ἅμα μαστεύσαι;
πάντοτ᾽ ἐμὸν βασιλῆα φίλη φόρμιγγι βοήσω,
ὄφρα κεν εὐχωλὰς τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ.

Ψαλμος ξα.

Ἰδιθοὺμ χάριν ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ᾽ ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀοιδάς.

Ἦ ῥ᾽ οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι γῇ
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγῇ.
οὕνεκα μὲν θεὸς αὐτὸς, ἐμῆς δ᾽ ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμὸν, τὸ καὶ οὔτι ποτ᾽ ἔλπομαι εἶναι ἀλείτης.
μέχρι τεῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὅμως τ᾽ ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι.
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο ἢ μ᾽ ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν ἀρὰς στέρνοισιν ἔπαιον.
θυμὲ πέσον βασιλῆι θεῷ δέδμησο πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μεν ἔφυ ~~φυσ~~ φυσίζοον ἔρμα.
αὐτὸς γὰρ θεὸς ἐστὶν ἐμὸς σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμόν. τίς κεν με φίλης ἐλάσαι τιθήνης.
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ᾽ ἐννεσίῃσιν ἄνακτος.
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπῇ δήμων κλισίη θαρσήσατ᾽ ἄνακτι.

σφωιτε

σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ περιχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
ἔμπα γένη μερόπων ἁλίη σύμπασα γενέθλη.
φῦλη ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὁρμηθὲν κενεαυχέες ὡς ἐν ἰόντες.
μηδέ ποτ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμελημένον ἴσχειν.
μηδέ τ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέμεν ἅρπαγα
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε θυμόν.
εἶπεν ἄναξ βασιλεὺς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι τοῖα.
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσεις ἀντάξιον ἔργων.

ψαλμος ξβ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος, Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.
ν ὕκτα μετ' ἀμφιλύκην σε μάκαρ μάκαρ
ἀμφιχορεύσω.
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σάρξ ἔτι μᾶλλον,
τρηχεῖαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θαρσέως ὧδε φαάνθην,
ἰσχανόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖττον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.

ὧδε σε

ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς ἄσσοκεν ἕρπω
σοὶ δ᾽ ὑποθαρσήσας παλάμας ἐς ὕψος ἀείρω.
τῆς ἐκ πιαλέης πληθύνομαι ἦτορ ἀλοιφῆς.
χείλεα δ᾽ εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
ἀλλ᾽ ὅθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
σοῖσι μάλ᾽ ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔσβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι περὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεσι σοῖς ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείδη.
καὶ σέο δεξιτερή μευ ὑπερμενέως προμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἵκοιατο ῥίμφα βερέθρων.
χειρῶν ἀργαλέων ξίφεος μέλπηθρα τετύχθων.
σφὸν ἀλωπήκεσσιν ἑλὼρ καὶ δαιτμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλῳ φρένα γηθή=σεν.
πᾶς δὲ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἴνετος ἔσται.
πάντων γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων

Ψαλμὸς . ξγ.

Δαβίδου λιγυροῦ μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατος θ᾽ ἅμα ὕμνος ἐτύχθη.
Ἱκεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην.
θυμὸν ἐμὸν λύσαις ὑπ᾽ ἀντιβίης μελεδῶνος.

ἐκρύψ=

ἔκρυψάς με ἀπάνευθε κακῶν ἀγέληδον ἰόντων,
πλήθεος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλῶν πρόσσαν πανομοίια τόξῳ.
ὥς κεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρῃ.
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δήνεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφρονέουσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόλιον σφέων ὄμμασιν ἔργον.
θυμῷ δ' ἀνιχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀλεγεινήν.
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νδόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίῃ βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη προέηκαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδανοῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν, ὅσοι σφέας ἀθορήσαν-τον.
τίς μερόπων οὐκ ᾖδεν, ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ.
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διεπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύ-ων.
τέρπεσθαι βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

ἰθυνόοις ψαλμὸς

Ψαλμὸς ·ξδ·

Μέλπε μ' Ἰεζεκιῆλε καὶ Ἱερεμία βοηθὸν, ἴσαν,
πῶς τότε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον· οἱ μετὰ γαῖ=
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ προλιπόντες ἔβησαν.
μέλψατε τιμήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος.
λαός τ' οὓς ἐκλείης σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμῶς καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη.

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ φορέεις παλινάγρετον εὐχὴν τριῶν.
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ γὰρ κέκλυθι ποι=
χλῦθι λιτῆς· σὲ γὰρ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομέη σάρξ:
ἰσωρεῖς λαθόμεσθ' ἐπέων ἀέντες ἀθέσμων,
νῶι δὲ θυμὸν ἔχοις ἐλεήμονα δυσφροσύνῃσιν.
ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείῃσι κλισίην πήξαιτο μελάθροις. τοῖς
σῶν δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν, πλησόμεθα
ἄχραντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
ἄλκτηρ καὶ βασιλεῦ ζωῆς σὺ κέκλυθι φωνῆς.
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἰσωρεῖς σκιόεντα μάκαρ σέθεν οὔρεα τεύχων,
ἀπροτίοπτον ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκὴν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.

τὶς φο=

τίς φορέειν σφετέροιο βίην, ἀθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματι θυμῷ,
πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμωρ.
ἠοῦς ἀντολίην καὶ ἑσπερίην ἅμα τέρψεις.
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφισὶν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προέηκας ἑτοίμην.
καρποδόχους εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης.
εὔζωον δέ οἱ ὕδας ἄγοι πολυαλδέα καρπόν.
αἰθερίης ψεκάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔτεος στέφος ἀγκήσας,
καὶ σέο πιαλέης ζάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γενοίατο πίονος ἐρήμου.
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί.
οἰῶν ἀροτόκων βεβριθότες ἔσσι τοκῆες.
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἅλως ζωαρκέα σῖτον.
εὐφορίην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμος .ξε.

Εἴ τις ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βοώνω,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνησιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσῃ. τόδε γὰρ τέλος εἶδεν ἀοιδή.
πέμπτον ὁμοῦ τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

Γ ἆσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ ἀλαλάξατε μολπήν·
ὄνομα δ᾽ εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ἆσον·
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ᾽ ἔργοις.
εἴπατε, σοῦ θεῷ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἤδεα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·
ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἔθηκατο ποσσὶ κελεύθους.
χθὼν ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ᾽ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτει νωλεμέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμεναι σφετέρην ἀοιήκοον αὐδήν.
ὅς τ᾽ ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζώοισι μετείη, ·✱·
ἴχνος ἐμῶν ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.

ἡμετε=

ἡμετέρῃσι κεφαλῇσιν ἐπεστήριξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἐρωήν.
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν.
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω.
ἃς καὶ τειρόμενός περ ἔφην τὸ πρόσθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
θροπόκου κριοῦ τε μύρου τ' εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραελκέας οἴσω.
κέκλυτε μὲν ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγαθ' ἡμετέρῳ τεχνήσατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων.
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νωΐτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,
οὐδὲ μὲν ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξς.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήιος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέλος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἐλεήμονι βουλῇ.
ἄμμι δὲ σὴν ἀρίδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον.

ἔθνεσι

ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί.
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
* καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι, τρέσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

* *Hi versiculi interserendi sunt*

ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν.
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην μετὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί.
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
καρπὸν etc.

Ψαλμος .ξζ.

Δαβίδου τινὸς μελέον βεβολημένος ὕμνος, μελέων
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματον δὲ τόπον.

ἤ φθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνήσει,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς.
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός.
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὡς σείων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλῖται.
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.
αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες ἄντιον ὄσσων,
ἐκ θυμοῦ γλυκεροῖσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.

ἄσατε

ἄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξατ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καὶ οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου·
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐωρίης πεπεδημένον ἐσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένους βιότης μετὰ φέγγος ἄγινεν.
ἀσβόλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μεθέπεσκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
ἄντα θεοῦ Σιναῖον δὲ πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
ἄντα θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραήλου ἐρείδει.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σῷ προπέμποις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας οἰομένῳ ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῷ μειλιχίης αὐτάρκεος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγούμενος υἱέος ἐσθήν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλῶν.
εἴ κεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,

ἀργύρεα

ἀργύρεα τρήρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβαλ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοῦς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.
τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοχεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ἧχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
χαῖρε, μάκαρ χλιδίῳ ἀεναρίῳ ὃ πάντοτε πῆξε·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δὲ ἐπ' αὐτὸ χοροῦνται.
ἔνθα μάκαρ Σινάσιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις,
ὑψοῦ ἀειρόμενος ληΐσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος ἆλε γενέθλης.
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περινοσφέμενοι ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔσω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆϊ πέλει χαλέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα νεμῶ σφετέρων δηΐων θρασύ δὲ κάρηνα,
ἀκρόκομον κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
ἧπερ ἄναξ Βασάνηθεν ἀποστρέψαιμι πεποιθώς
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίντυτος ἦμι θαλάσσης.

ὄφρα

ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
ἀντιβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἠδέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ ἄδον ἀταρποὺς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἄσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδῆσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖθε βενιαμίνη καὶ μετὰ χρονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα.
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτει τιμήεντι τεῷ ἀντέλλεο ποιμήν.
ἄμμι τόπερ τέχνηνας εὐσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδοις,
εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μελεαινόμενοι τεὸν ἄστυ.
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων.
θηρσὶν ὀρεσσινόμοις δόνακος τρηχῶν ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μελανίστατε ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξέργοιντο οἷς ἀμφαδὸν οὔνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,

εὐκελ

εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε ἀντολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκεῖ φωνῇ.
κῦδος ἀπτρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος.
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς.
ἀλκὴν δὲ σθένος ἐσθλὸν ~~αν~~ ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀριδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμος ξη.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης
ἑξηκοστὸν ἔχων ὀγδόατόν τε μέλος.

Σ' ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ τὰ μὲν ἀμφεπερ ἦτορ.
βύνω ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω.
νισόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' ἄλλε καταῖξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις.
οἵ με μάτην συνέοντες ἐμῶν πλέον εἰσὶ κομάων.
οἵ τ' ἀδίκως τρομέεσκον ἀπεχθέας ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ, μὴ λάβον αὐτὸς ἔτισα.
οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μή ποτ' ἄναξ ἕλοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὁρᾶται,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.

εἵνεκα

εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
τλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ~~γλ~~ ξεῖνος γλυκερῆς καὶ ἐνηέος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος ἧλε μελάθρου.
σοῦ δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν·
νηστείης χαμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρης γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέλποντο καθεζόμενοι πρὸ πυλάων.
οἵ δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἔχων ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθεῖ ῥοίζῳ·
σοῦ δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποθ' ὑδατόεσσα καταβρώξε καταΐξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπεί=
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν· ρων·
πλήθει δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σεῖο παιδὸς ἀποστρέψῃς ὀπωπήν··

αὐτίκα

αὐτίκα ταυρομηνίοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.
οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσαις·
οἶδα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγ' ἔρευθος.
ἄντα σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμελημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔλπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀλγινοῖσιν ὁμήγορος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλῃ παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεντα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσαντας ὀπωπήν·
καὶ σφέων συνεχέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσοις.
κὰδ δὲ χόλον βαρυμῆνιν ἑὸν σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καὶ σφέας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔσω πτωχοβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐκ μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν οὕς ῥ' ἐπάταξας ἄλις ποθέεσκον ἐχθροί,
πλήγῃς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἀντίραψον ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἐῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέ ποτ' εὐδικίῃς ναέταις ἐναρίθμιοι ἔσεν.

πτωχὸς

πτωχὸς ἐγὼ τελέθω ϗ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄλκαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεοῦ ἀνυμνήσαιμι χορεύων,
ϗ μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἥβητὴν δ' ἀρέσσειν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι ϗ ὁπλαῖς.
πτωχοῦ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη.
ποιμένα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχρῶν·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος ϗ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
ϗ μιν ναιετάοντες ὅλην κτήσαιντο κλήροις·
ϗ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαραγαζομένοισι περικτιόνεσσι μελέσθω.

ψαλμος ξθ.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶσε δή με δεσπότα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

ὤ φθῖτε νωϊτέρην σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.

στρεφθ=

ϛρεφθεῖεν μώμητος ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίκ᾽ ἕλοι τοῦσδ᾽ αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἄλγος ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμος ο

Παῖδες Ἰωναδὰβ τοῦ μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐννάεται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

Μή με καταισχύνας, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καὶ με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀριήκοον οὖας.
νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἷά τις οἶκος ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι.
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ ἐυσταθὲς ἄλκαρ.
ῥῦεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός,
ἐκ παλάμης ἀδίκου καὶ δυσνομίῃ ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἀεξώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήσας ἐκ νηδύος ἠμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.

ἐν σοί μεν ἐμακάριζε πέλη φιλόμολπος ἀοιδή,
ὡς ἴδω βιβλίοιο τέρας πολέεσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἔφανης μετὰ σοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χαρίεν μελέων σῶμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σοῦ παννημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων·
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίον ὀλέσαιμι φίλον τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἐὸν θεράποντα μεθῆναι·
σπεύσατε καὶ μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ' ἀλλοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἑλέσθῃ.
αἶσχος ἕλοι ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἕλοι καὶ ἔρευθος ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ περιθάρσυνος εἴω,
καί οἱ ἀγνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον σῶμα σοῦ δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σοῦ παννημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορέεις ἀδάντος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης·
θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,

σοῦ δικ=

σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἅπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν.
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόν τε μεθείης,
ἄσχεο ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο προφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην κρατερήν,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
τίς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων.
καὶ με πάλιν στρέψας, βίοτον πόρες ἄστειον ἀλκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καὶ μευ ὑποστρέψας, προτέρην ἰήσαο νοῦσον.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ παναληθεῖ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ παναγήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ δὲ μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχή θ' ἣν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δ' ἔτι μευ καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει.
εὖτε κατασχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

ψαλμὸς ·οα·

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἑῶν ἀνεπίγραφον ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶνι πολυκλεέϊ μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐδικί=

Εὐδικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν προΐαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνῃσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσῃσιν ἀρίστην.
οὔρεσιν εἰρήνη ἀενάη βουνοῖς τε μελέσθω.
πτωχῶν δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζῃ.
ἀκτεάνων θ' ἅμα παισὶν ὀρινομένοισιν ἀρήγῃ.
ἐκ ῥηξηνορίης καθέλοι ψευδηγόρον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἔλθοι·
ὡς γαῖαν ψιάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλῃ.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἧδε δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης ἀένος σβέσε λαμπτήρ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνδε κράτος τανύσσε θαλάσσης,
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν μετὰ πείρατα μυρία γαίης·
αὐτῷ φῦλα θοῶς γουνάσσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσουσι νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσουσι θαρσίδος ἀρχοί.
ἐκ δ' Ἀράβων Σαβίων τε πολύτιμα δῶρα φε-
γαίης μὴν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσσαιντο. ρέσθω.

ἔθνεα

ἔθνεά οἱ πάντοια ποτὶ ζυγὸν αὐχένα θείη. φῶτα,
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης ἀδεναρῶν ἀπελύσατο
καὶ πενίην βλαφθέντος ὧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου περιφείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀχλεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἐκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάξει.
τῶν δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίη δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς καλέσειεν ἀπαύστοις,
καὶ ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις.
οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἕδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πιότερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπόν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλλήλοισι γενέθλαις,
ἠελίου προπάροιθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φερεσβίοιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ τριπόθητον ἔχοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιστον καλέσαιεν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραὴλ,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον εὐκλείησι μεμηλὸς
καὶ νέῳ καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσαιτε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

ψαλμὸς

Ψαλμὸς · οβ·

Δαβίδου μελέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρήν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἀσαφος δ' ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Τι ὡς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καί κεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μευ ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
ἀφρείων εὖ δερκόμενος κακότητος ἔριθον.
τοῖσιν ἄψυχτος αἰεὶ καὶ ἀνόσιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ δεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δάμησαν.
ἔνθεν ὑπερβασίη κραδίης κατεβεβρίθασι.
καὶ σφέας δυσνομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει
διά τε πιαλέη τις ἐπὶ προελεύσεται ὕβρις.
ἔστιχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐλομένης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἀποστρέψειν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός,
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανεῖται.

ἀπα

ἔσπα ; πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς πραπίδεσσι νοήσῃ·
εἰ δ᾽ ἔτεον βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἵδ᾽ ἀμπλακίῃς ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον ἔμπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς πανακηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἠμάτιος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις
ὠϊσάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ᾽ ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
ἐσόκεν ἐσέλθοιμι θεοῦ πανακήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματόν τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὑψοῦ ἀειρομένους πελάσας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάμεν μάλα χηρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ᾽ ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρσεις.
οὕνεκά μευ βαρυμένοις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ᾽ ἠμάφθεν ἀμηχανίης ὑπὸ νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ἤδεα θυμῷ,

χῆτος

κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοί, πανυπέρτατε ποιμήν,
σοῖς διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμελημένος αὐτοῖς.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς, πανακήρατε, χειρός,
σῇς ὑποθημοσύνῃς ἔμεθεν, μάκαρ, ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τί σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας, ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες,
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀδευκεῖ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλῃς Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ογ.

Ἀσάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

Ἐς τί διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
σοῖς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι ~~σαυ~~ σῆς κλισίης, ἧς προκτεατίσσαο μοῦνος.
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
χλωρὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις.
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεὰς σφετέρῃς ἐπαείροις,
ὅσσά περ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,

δυσμε=

δυσμενέες τ' ἔυξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐσάωσαν ἑὰ σημήια σήματα θέντες,
οἷάπερ ἀσιθμῆς στυγνῆς βεβαῶτες ἔνερθεν.
ὡς δρυμὰ τῆσδε θύρησιν ἐπέχεαον ἀξίνησι.
ῥηγνῦντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηόν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον ὃν κατὰ θυμὸν ἀγηράμενοι τάδε τόποι,
δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήιον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἀοίσκοπος οὐδ' ὑποφήτης.
εἶπε μάκαρ τεὸ μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
νωλεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήιος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' ὧδ' ἔστρεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ περικάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσεις,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεχνήνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδός ἐστι τεῷ περὶ κάρτεϊ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη χρυσέου τε δράκοντος.
καὶ μιν ἑλὼν λαοῖς θαλίῳ πόρες αἰθιοπήων.
ῥῆξαο χειμερίους ποταμοὺς πηγάς τ' ἀνέτειλας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐδάμου.

ἦμαρ

ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς χέρας ἆσιν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἴαρι δ' ἀμφ' ἱερῷ θέρεος χαμαλώδεος ὥρην,
τῶν δὲ παραμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πάρος βασιλήϊον ἀλκήν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἄσην ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ θεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σοῦ·
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
ὀλιδανὸν μὴ πάμπαν ἐρευθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψοι.
ἔγρεο νωΐτερην τε δίκην ἄχραντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἄφρων.
μήποτε λισσομένων, γοερῆς ἐπιλήθεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κείαται.

Ψαλμὸς οδ'.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μελεδῶνας ἀοιδῆς,
Φαίδιμος Ἄσαφος κέκλετο μελπόμενος.
ἑπτὰ σοφαῖς δεκάσι πρός, τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη.
Ποιμένι τιμήεντι θεουδέα λέξομεν ὕμνον.
μέλψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.

μυρία

μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν τοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτους σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθάλλουσι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀερτάζειν παρὰ μοῖραν.
μηδὲ καὶ ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἐρικυδέος οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀγνώσσουσιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὐκραὲς οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρῃ δὲ παρεκλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γε μὴν ἀκένωτος ὑποστάθμη τὸ μίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίζω θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρα ξύμπαντα κεάσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς ·οε·

Κοίρανον Ἀσσυρίων γελόων Ἄσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῖο δ' ἐν εἰρήνῃ κρατερὸς τετάνυστο χῶρος·
ἐν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίῃ τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ καὶ ἀσυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἐφεῦρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱππῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρός, τίς τοι μένος ἀντιφερίζοι.
ἐκ παλαχῆς σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας,
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνεγρομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρομέων σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει.
καὶ σοὶ λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθανάτῳ λίσσεσθε, καὶ οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ᾧ τε μόρος μέλεται σθενεῶν ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀριζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλμὸς ος΄.

Ἀσάφος μὲν ἐχάρμιος ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθοῦμου
ἑβδόμη ἀμφ' ἱερῇ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡ μετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφαφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυχυδέα τέρψιν. ⁎
ἐξαπίνης δ' ἀνέμελψα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῆσιν ὑποφθαμένω μεμέληντο.
σιγαλέον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη.
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμελψα γενέθλας,
παννύχιος κραδίη μελεδήματα πολλὰ λιαίνων,
καί μευ ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί
ἦ ῥά περ ἀνδρομέης γενεῆς ἀπολήσεται ἐσθλῶν;
ἦ ῥ' οὐκ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μέμνησεται αὐτός;
ἢ σφετέρην παύσει διηνεκέως ἐλεητύν;
μὴ θεὸς οἰκτίρμων μηλάτατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μήνισας ἐλεημοσύνην ἀπερύξῃ;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοερὴν φρεσὶν αἶσιμ' ἀνέγνων,
ἡδ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλεν ὑψίστοιο.

ἔργων

ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλει αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίιος ἔστιν ἄνακτι,
μοῦνος ἄναξ θεός ἐστι περίκλυτα θαύματα ῥέζων.
πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἐρωήν.
σεῖο μεγακλυτέντι βραχίονι ῥύσαο λαόν,
παῖδας Ἰωσήφου καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο βέλεμνα διέπτυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀντιχόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέοντι τεαί μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ' ἴχνος βασιλῆος ἀριφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομεύων,
χερσὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱερῆος.

Ψαλμός

Ψαλμὸς οζ'.

Ἀσάφου πινυτῆς ἑβδόμου ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κόσμος ἀριστοπόνος.

Ὄμμασι, λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωϊτέρου στόματος προσερείσατε μύθῳ. ✱
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε' ἀνοίξω,
ἐκ παλάχης προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴ= μας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τάπερ προσεδέγμεθ' ἀκουῇ·
ἄμμι δ' ὅμως τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες. ✱
ἔργα παλαιγενέων σφετέρους οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνους ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίῃ ἔστησεν ἑῷ γέρας Ἰακώβῳ,
καὶ νόμον ἰφθίμῳ κλυτὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωϊτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρα κε σημήνωσιν ἐναίσιμα παισὶ γονῆες,
ὡς ἑτέρη τάδ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὓς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὗτοι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισίν,
ὄφρα κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆι,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ εὐσεβίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.

ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηιοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος.
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' αὐτοῦ θαυμασίοισι τόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τάνιν ἀνθεμόεσσαν.
ὥς ποτε δίχθα θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαοὺς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καί σφισιν ἠμάτιος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμου.
φαίης τόσσον ἰδὼν δοχέων πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολλῷ ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον. Τὸν,
ἀμπλακίας δ' ἐτιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἐραπ=
μίων ἀνεξήνεσσαν ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,
βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἐπὶ καταθύμιον αὐτῇ.

ἀθάνατον

ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή τιν' ἑτοιμάσσασαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ·
μὴ γάρ, ἐπεὶ τραφερῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομένοισι πόθεν τόσσοισιν ὀπάσσαι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν·
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσός,
καὶ κότος ἀπροτίοπτος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλῶ.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἀνετείλατο ποιμήν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γνωστὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέμεν προΐαλλε βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίην μεροπηΐδι δῶκε γενέθλῃ·
ἀνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότου ξυνέεργεν ἀῆται,
ἦκε δὲ δυσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτους σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πόρε πτερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀι=
κυκλόθεν ἰθύοντα πολυσπερέων κλισιάων· ὄφρα,

δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καὶ σφισὶν ἐλδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου νόσφισε λιλαιομένους σφετέροιο·
οὔπω δαὶς τετέλεστο, κόρου δ' ἔτι δεύετο θυμός,
καὶ σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πολέων τεύχουσα καρήνοις.
καρτίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ τοῖσι κακορραφίης ἐλάθοντο,
οὐδ' αὐτοὶ θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιότου κενεαυχέ' ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐτέων ἐξέφθισεν αὐτῶς.
ἆ δειλοί· τότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ οὗ μιν ἀρωγὸν ἀνηΰτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' αὐτοὶ σωθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καὶ σφέων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσκεαι οὐδ' ἐναρίζεις,
ἀλλὰ παλίνστον δαμάσας μεγαλήτορα θυμόν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀνασπομένην κατερύκεις.

οἶδα

οἶδα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος ἄλιστος ἐπὴν ἀΐδης μιν ἐρύξῃ·
ἅ πόδα μιν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ἐρήμῳ,
καὶ οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνδροις, *
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραὴλ.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
Αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων,
Αἰγύπτῳ δ᾽ ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα πρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τάνιος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ᾽ ἠρνήσατο μορφήν.
φρείατα δ᾽ ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ᾽ ἐψεύσατο γεῦσιν.
πρῶτον μὲν χωόμενα μετέστιχε πάμφαγος αἶαν·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβη πολυανθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ᾽ ἀμώοσα πόνους χθονὸς ἄχρις ἔπερθε·
ψυχρῇ δ᾽ ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ σιδαρὴ συκάμινος ἀμαλδεῖ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάριξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὥς, ἀπέληγεν ἀεὶ σφισι μῆνιν ἀέξων, ἀέξων
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὅμως βαρυπενθέϊ μόχθῳ
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,

θυμῷ

θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἄλαστον,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων περιφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμους ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἀχθῶν πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε δαπτομένων τεκέων πρωτάγριον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ τὸ λαὸν ὅπως κατὰ εὔβοτα μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶϋ κατ᾽ οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ.
δυσμενέας δ᾽ ἐκάλυψεν ἑοῖς μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐννεσίῃς ὄρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρον τὸ πρόσθε φίλη κτεατίσσατο χειρί.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ᾽ εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ᾽ ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν.
οἱ δ᾽ ἔτι πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμον δ᾽ ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,
ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καὶ οἱ ἐπεστρώεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ᾽ ἀΐων ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλήν,
αὐτίκα δ᾽ Ἰσραῆλον ὀνόσσατο ἢ πρὶν ἄγητον.
Σιλώμης δ᾽ ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.

ὁ γὰρ

οὐ γὰρ ὀιζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσχε βροτοῖσιν,
ἐκ δὲ βίης ἐλάθοντο, πόρεν δὲ ἑ ληϊστῆσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἕλωρ δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ᾽ ἄορ λωφῆσεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οὓς ἢ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέριψεν ἀρωγῆς.
αἰχμητὰς μὲν ἠϊθέους κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις οἷον ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιὴν ὠκτίσατο χήρης.
ἀσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοίϊος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ᾽ ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καὶ σφίσι μῶμον ἔδωκεν ἐπ᾽ ἀλήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ᾽ Ἰωσήφου κέδασεν δόμον ἀγλαήεντα.
Ἐφρέμου αὖτ᾽ ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλῃτὸν δ᾽ ἀντιθέου ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα.
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγάπαζε,
νηὸν ἑὸν τέκτηνεν ἄναξ ἅτε μουνοκέρωτος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις.
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
εὖ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄγρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ᾽ ἀγελάζειν,
καὶ κλέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.

καὶ μιν

καὶ μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,
καὶ χειρῶν πινυτῆς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς ·οη·

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀριστοπόνος.

Ἄγρια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἵ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐρίθων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἑλώρια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέαντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χῆτα μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν.
ἀπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μένος κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τάπερ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμέλησαν ἀρωγῆς,
οὕνεκ' Ἰακώβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καὶ οἱ χῶρον ἑλόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων μὴ λήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς καταπέμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς,
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγενήμεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρηγοῖς,

ῥύεο

ῥύεο σοὺς ἱκέτας, βασιλεῦ, σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεο ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῇ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὴν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
ἄντιον ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται ἄστων.
ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονός ἐστιν ἐρωή·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αὐτὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίης·
ἀντ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμελψόμεν' αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς ·οθ·.

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτυρίῳ μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κῶμος ἀμειβομένων,
εἵνατος ἑβδομάτῳ ἀμφιέπων δεκάδα.

Δέρκεο τιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰωσῆφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σεῖο βίην ἀνάγειρε καὶ ἡμέας ἐλθὲ σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς χαλέοις πάλιν ἡμέας ἐάσω,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ προέῃς σέο φέγγος ὀπωπῆς.

κοίρανε

κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων·
κλῦθι μάκαρ, τεὸ μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας,
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ ὡς σε καλέσσας,
ζωὴ δ' ἡμετέρη βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ ταμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ τανάας προμολὼν λείηνας ἀταρπούς,
καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησαν ἄρουραν·
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδρους ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πτόρθοι τανύοντο ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὄρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καί μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
δρυὸς ἀποδρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀτιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγήτορ σθενέων μοι ἐπιστρέψας ὀπωπήν.
οὐρανόθεν τανύσας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἴδεσαι ἄλγος,

καί μιν

·καὶ μιν ἑτοιμάσασα ἀναστήσασα κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτομένη πυρὶ λάβρῳ καιομένη τε,
σεῖο δ' ὀπωπῆς ἀστράπῃ ἄναξ παντυπέρτατ' ὀλοῦνται,
·σῆς ἀεὶ φῶτά γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γενέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' οὔποθ' ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσαις πάλιν ἡμέας ἑαυτῷ·
ζωὴ δ' ἡμετέρη βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς π.

Ἀσάφου ληναῖος ἀγακλῆος τελέθει ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

Χαίρετ' ἀλεξικάκῳ περιθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,
εὐκέλαδον κιθάρην, μετὰ καὶ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀριφραδές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τόδ' Ἰσραῆλος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μὲν Ἰωσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.

γλῶσσαν

γλῶσσαν ἀριζήλην αἰὼν ἧς νῆις ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαιδίμα μόχθων,
ὃ πρὶν ὑποδρήστων ὅλον παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε σῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ' ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πυρ·
σεῖο δὲ διψαλέου ἑλόμην καὶ ἐν ὕδασι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δή τοι αἴσιμα μύθοις,
μή τι ἐμῶν ἐπέων ἀπληθέεαι Ἰσραῆλε,
οὔτις τοι νέος ἄλλος ἀνδρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἔστιν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ νειλῶϊδος αἴης.
ἀλλά τινος χατέεις, τάνυσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
οὐδέ τι μ' Ἰσραῆλος ἐβούλετο φρεσὶ λεύσσειν.
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ καταθύμια ῥέζειν,
ναιετάων σφετέρης ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαός,
ἂν δράμεν ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχνεσιν Ἰσραῆλος, ἄθλους,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πελάσσα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου
καί κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ παρὸς ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέϊ βασιλῆϊ·
τῶνδε διηνεκέως βιότου τροφὸς ἔσσεται ὥρη.

καὶ σφι

καὶ σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἶχον.

Ψαλμὸς ·πα·

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἔθλον Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἅζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀχρείου διασείσετε ὕβριν,
δηλοῦντ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύσατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμήχανον ἠδὲ πενιχρόν,
καὶ μιν ἀνιαρῆς παλάμης ἀρπάξατ' ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοῷ μετεκίαθον ὄρφνῃ.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἔχων ἔφαμην μάκαρος πάρος ὑμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
οὐλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, καὶ μοι χθονὶ σῷ δικάζοις,
οὕνεκα σῷ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλ.

Ψαλμὸς πβ.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι παρομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν δυσμενῶν δηίων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἵ δέ σ᾽ ἀπεχθαίροντες ἀερτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐτεχνήσαντο τεῷ δηλήμονα λαῷ,
ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώια μητιάαντο.
δεῦτ᾽ ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα δὲ σβέσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ᾽ ἐγρόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
σωθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
Ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἱέες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωάβος ὑπερφίαλοί τ᾽ Ἀγαρηνοί,
Ἄμμωνες Γεβαλοί τε καὶ υἱέες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ᾽ ἁλίοισιν ἅμ᾽ ἐγρόμενοι Τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν Ἀσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ᾽ ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν πρόμοι υἱέσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμέριον Κισσῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδῶρι δάμεν βαρυπήμονι μόχθῳ,
κόπρῳ τ᾽ ἐξεφάνησαν ἀλίγκιοι οὔδεϊ γαίης.

οἷα

οἷα χόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεῦξον
Ὠρήβῳ Ζήβῳ, Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι τελέθουσι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα θείης
ἠΰτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένην κατὰ δένδρεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπερορμηθείσῃ.
ὧς σὺ μάκαρ μάλα τούσδε καταιγίδι σῇ διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνεῖ πάντας ἀτύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσας ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαστεύσαν.
νωλεμέως συνεχοῖσιν ὀρινέσθωσαν ἐλέγχοις.
μῶμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' ἀνοίῃ.
γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς .πγ.

Υἱάσιν ἱερὸς ὕμνος ὑπερθυμοῖο Κόραου
ὀγδοάτης δεκάδος μέλπετο καὶ τρίτατος.
ὡς ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν.
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς.
ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.

καὶ γε

K 4

καὶ γε γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἐφεῦρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν.
βωμοὶ σοῦ μάκαρ, σθενέων θεὸς ἐστὶ καὶ ἐσσήν·
ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ᾽ ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅς τις ἀνὴρ παρὰ σοὶ κράτος ἐσθλὸν ἐφεῦρε,
θυμῷ ἐποπτεύων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσαι·
ἐκ σθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἄνα,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ᾽ οὔασιν αὐδήν.
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς πολυδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σοῦ πρόσωπον ἄναξ Χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκέον ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀλήθειαν θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ᾽ ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὲ νόσφιν ἐάσει.
ἄφθιτε, καὶ γὰρ ἀεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,

ὄλβιος

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἐλπὶς ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ΄.

Ὀγδοάτῃ δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱερὸς ὕμνος
μέλπεθ' ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

Σοὶ πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν.
αὖθις Ἰακώβου σωρήσαο ληΐδιον νόσον. *
συννομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαῷ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μήνιος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σοῦ μετήμειψας κεκοτηότι θυμὸν ἀνίης.
ἀλλά γε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ' ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι διηνεκέως χαλεπήνης,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἀποστρέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ' ἀπογηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ' ἀπὸ δευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσῃ,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν ἦσι μετ' αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεῦσας,
νωΐτερην κατὰ γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.

ἴστεον

ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ᾽ ἔλεός τε,
εἰρήνη δ᾽ ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ᾽ ἐρόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,
καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσοι.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνια οἱ τροχάλοισιν ἀπευθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε.

Πέμπτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ᾽ ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ᾽ εὐφρήνειας ἐελδομένου θεράποντος,
σοὶ γὰρ ἐξήρτησα βίον καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μειλιχός ἐσσι λίην ἐπαρκέα ῥέζων,
τοῖς δ᾽ ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.

οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῶν πανομοίιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνθρώπων ἔθνεα πάντα τάπερ τεχνήναο χερσί,
ἄντα σέθεν προμολόντα μακάρτατε λιτάνονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐστὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σῆμ' ὁδῷ ἰθώνδας, ἀληθείην ἢ χιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην τρομέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.
ἡμέτερον δ' ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
ἄντα μετὰ βασιλεῦ ἀθεμίσιοι ἀντεφέροντο,
καὶ δεναρίων ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐδὲ βίην πρόσθεντο τεὴν κατεναντίον ἄντων·
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ σωτὴρ ἐλέου πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον ὥς ἀγαθόν περ,
ὄφρα μευ αἰχμωθὲν ἀνάρσιοι ἐσορόωντες,

ὥς ῥα

ὡς ῥά σύ παρφασίῃ τελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς .πϛ.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
ἕκτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἶδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζειν,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων,
πευθόμεθ᾽ ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι ἄντα φίλων Ῥαάβης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποὶ Τύριοί τε καὶ Αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
καθ᾽ ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὐλὴν ἔθεντο.
μητέρα τιμήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀρίζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καὶ μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει, πραπίδεσσι
λαῶν καὶ κρατερῶν ὧνπερ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵτε μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς .πζ.

Καὶ τοῦ ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίη πανυπέρτατε φέγγεος ἔστην,
ἠμάτιος βοόω καὶ πάννυχος ἐς σὲ λιτῇσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἄντιον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείδοις·

οὕνεκα

οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἦλθε βιώνη.
ὠΐδην ἔμεν ἶσος ἐπεσσυμένοις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως γενόμην, ὃ μὴ καταφαίνετ' ἐρωγός,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
τοῖος ὅπως οὐτηθέντες ἀκηδέες οἱ περὶ τύμβους
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλαθεν.
νερτέριον μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισιώρα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο πικρὰ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σοῦ κότος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχρόνιον κλονέει τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορίην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποσυνέουσιν ὁμοῖον.
ἃ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντα μ' ἕπεσθαι.
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεον σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ὅς δέ σε χεῖρες ἐμοῦ πανημαδὸν ἠώρητο.
μὴ τεὰ πὰρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξῃς,
ἧρά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδούς·
μήτις σοῦ παρὰ τύμβον ἄναξ ἐλεεινὸν ἀείσῃ,
καὶ σεῦ ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.
μὴ κνέφαϊ θνητὰ τεὰ προφανήσεται ἔργα,
ἡ σέθεν εὐδικίην προλελασμένη εἶσεν ἄρουρα.

τοὔνεκα

τοὔνεκα σὲ ζώων μεθέπω καὶ λίαν ἀρωγόν,
πῶθεν δὲ λιτῇσι μελεγγορμένος σε καλέσω.
τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις,
ἀμφ' ἐμὲ σοῦ μάκαρ πυκιναὶ διὰ μήνιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἐνοπῆς ῥίγηλά με δείματ' ἀτύζει.
ἀμφί με κυκλώουσι βαθύρροον οἷα τὸ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονα μὲν νόσφισας ἐμὸν θ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀχάλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

ψαλμὸς ·πη·

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς Χαρίεντος Ἑταίρου
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι,

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς ἐλεημοσύνην τετλαινέμεν ἤματα πάντα,
σοῦ τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
συνθεσίην ποιησάμεθ' ἡμετέροισιν ἀρίστοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύνσαιμι θοώκοις,

καὶ πολυχυ=

καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καὶ σεῦ ἀληθείῃ ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω,
τίς ναέτης νεφέων πανομοίιος ἔστ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοι ποθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.
κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δ' ὁ τρόμος ἄλλεν ἁπαν= ἅπας, ✕
ἡγητὴρ σθενέων τίς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἄλκιμα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κρατίασαο πόντου,
κύματα μαλιάστων ἀνέλοις ὅτε κυρτὰ κορύσσῃ.
διάκτορ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βρίθων συνεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοί, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέω καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνοΐμος ἐστὶ χαρέεν,
ἀσυφέλικτος ἀεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω πρὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ.
εὐδικίῃ καὶ κρῖμα τεῶν περιίσταται ἑδρῶν.
ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπιστάμενος ἀλαλάζειν,
τῶν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,

πάντοτε

πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' αὖ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλε ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος αὖ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἑλὼν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδον θεράποντα φίλον καὶ ἔριθον ἐφεῦρον,
εὐαγεῖ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωϊτέρην παλάμην αὖ τάρροθον ἕξει,
ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρώωδε βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γενήσεται ἦδος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης αὖ πήμασιν υἷος ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοὺς δηΐους ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεος θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴ ποταμῶν καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀρίζηλον ποθέων καλέσει με τοκῆα,

ἀλκτῆρα σφετέρου φάεος θ' ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀριστοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φίλος σπόρος ἔμπεδος ἔσται,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ' εὐδικίῃσιν ὁμαρτήσουσιν ἐμῇσιν,
αἴ κε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γένωνται ἀμνήμονες ἐννεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ στυγερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωιτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τῶν δ' ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἐπ' ἀληθείῃ ἄδικον τῇ πρόσθε τελέσσω,
οὐδ' αὖ συνθεσίῃσιν ἐμῇς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τάπερ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, στερεοὺς οὐ ψεύδομαι ὅρκους·
ὄλβιον οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ παναμοίιος αἰγλήεντι,
τοῖος ἐὼν οἷόν περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μετέηκας ἐλέγχοις·

ἀμβολίῃ χρισθέντα τεῷ παρέλαβας ἐλαίῳ·
σωθεσίην ἔστρεψας ἐρισθενέος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο ὑπόμ.
ἕρκεα οἱ σύμπαντα μεγακλείεντα καθῆλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο τά δ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καὶ ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λώβητος γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπαγρομένων μιν ὀλέσαι·
σφωϊτέρους κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωήν,
οὐδ' ἀπεδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμεν ὀλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔρ=γοις.
ἀ πῶς οἱ στονόεντα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρην·
ἀ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατέχευε πάντοθεν αἶσχος.
ᾖπε μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαί=νοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον ἀενάον σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βρότεος βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεχνήσαο φῦλον;
τίς βροτός, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀΐδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκή,
ἣν Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.

μηδὲ

μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φερόμενῳ κακὰ νείκεα κόλ-
πῳ· ὡς σε πάρος δηΐοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἵ ῥα τεοῦ χριστοῖο καὶ ἴχνια λωβήσαντο.
αἰνετὸς ἔστε ἄναξ θεὸς ἔστεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτόν, αἶεν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων.
ὅς πάρος εὐχωλὴν τήνδ' ἴαχεν· ἣ ἐτέτυκτο
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μέλει.

Ἄμμι, μάκαρ, γένου ἕρκος ἐπ' ἀλλήλοισι γε-
νέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἕρμα γενέσθαι,
ἐκ παλάχης βασιλῆα καὶ ἐς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα
τεύξῃς,
κελλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἑλέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σεο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν σο νυκτὶ παρέσχε.
μωμητὰ σφισιν ἔργα γενήσεται ἐς ἐνιαυτούς.
ἠῶς ἠριγενὴς παρελεύσεται οἷα τὸ ἄνθος,
ἠῶς ἀνθήσειε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρῃ αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τε πετρωθεῖσα.
σοῦ γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
ἀγνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.

συνομι-

δυσνομίας προὔθηκας ἐπ᾽ ὄμμασι σοῖσιν ἐοίκμους,
ζωὴ νωιτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καὶ σεῦ ὀδυρομένοιο φίλην κατετήκομεθ᾽ ἀλκήν.
ἡμετέροις ἔτεεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης.
ζωῆς ἀνδρομέης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ᾽ ἔτεα ζήσαιμεν ἔτι πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσσε γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σεῦ ἀριθμήσειεν ἀμειδέα δείματα θυμοῦ.
δεξιτερὴν ἐρίτιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ᾽ ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· τί νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σοῖσι μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρίθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
τῶν χάριν ἡμερέων παρὰ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
ἀντ᾽ ἐτέων τῶν πρόσθεν ἐλεύσομεν ἄλγεα τόσσα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε καὶ σέθεν ἔργα·
τῶν δ᾽ ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωιτέρων εὐθύνας παλαμάων.

ψαλμὸς

Ψαλμός .ϟ.

Αἶνον ἀγακλέιεντα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἧς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄλκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπαϊ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξει·
ἐξερέει βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
καὶ θεὸς ἀμφιπέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀσαθέος ταραχῆς περιπεπτηῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψει·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείῃ θωρήξειν διαπρὸ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμιώσας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑπονιατομένου σκοτίους περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀντιόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,
ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' οὔτις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥ' ἔμεθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἦ ῥα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἄλκιμε θάρσος.

μήποτε

μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνοῦσαν ἀνάγκην·
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι περισχώωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειράμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμπέντα τεὸν πόδα λάϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον δὲ δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
ἐν δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο.
τοῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ·ϞΑ·

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας τῆς σαββάτου.

Ὡς ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλειέντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ἐρέοντι περιφραδέως ἐλεητύν,
καὶ σεο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,

νεύρων

νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,
ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλ=
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχάρησμαι ἔργοις. (γοις,
τίς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην.
τίς πινυτὴν μέλψειε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔτις τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
εὖτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠΰτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀπλεύοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξαιν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλῆται,
οἷα δὲ μουνοκερῶος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμῶν ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῆς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι,
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷα τε φοῖνιξ,
ἶσα γε βριθόμενος χλοερῇ λιβανίτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσίν,
αὐλῆς ἀθανάτησιν ἐπανθήσουσι θεοῖο,
πιαλέου πλήθοντες ἔτι περὶ γήραος ὥρῃ,

ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ·ϟβ·

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἔμελψε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν· ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.
ἀσφαλέως δ' ἀδόνητον ἀπείρονα θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σοῦ δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί.
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν εὐκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρίζειν,
ἐξ ἀναδρομένων πολέων ὑδάτων ὀρυγμαδοῦ·
πάντα πέλει θηητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος ἄναξ θηητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σεῦ ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀτερμάντῳ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσι.

Ψαλμὸς ·ϟγ·

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος

Ἀθάνατος μετὰ πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἀνήρ.
οὔτιν' ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀνάειρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίῃ κρατέουσιν ἀλιτροί.
μέχρι τεῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ ἐρευγόμενοι κραδίης ἀθεμίστιον ὕβριν.
ἐργατίναι κακότητος ἁδίω ἐρέουσιν ἄπαυστα,
οἵ σεο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἑλόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον ἐχρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νέηλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὄπιν οὐρανίην βασιληΐου ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε σύνθεσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,
οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδούς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μούνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,

θεσμοῖο

θεσμολόγους μελεδῶνας ἐῆς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτὲ λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,
εἵως κρῖμα τεοῖο δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μ᾽ ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔσῃ,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο σιωπέσιος ἄϊδι θυμός.
εὖτε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύξιν ἐδέγμην,
αὐτίκα σή μ᾽ ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα.
ὅσσον δ᾽ ἀμφ᾽ ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἴανθην.
μή τοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὅστις ῥιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰσχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ῥαίστην,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἐλπωρῆς ἐπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἤλυθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσειεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καὶ σφέας ἀμφ᾽ ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνοι.

ψαλμὸς

Ψαλμος ϟδ.

Δαβίδου πινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέτρατος εὐεπίη.

Δεῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψωμεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θείην μεθέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀλαλάξομεν ὕμνον.
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ' ἀπορρίψειε φίλον καὶ ἐννέα λαόν,
ἀθανάτῃ παλάμῃ μεθέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων.
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεχνήσατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἐὸν δ' οἰκτείρεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμερίων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτός,
τοῦ δ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴ κεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι τὸ πρόσθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες.

οἱ μὲν

οἱ μὲν τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὅλην ἔστυξα γενέθλην,
ἐκ δ' ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάλησθαι,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς καταπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς · ϟε.

Δώματος αἰγλήεντος ἀνεγρομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ λήϊδος αἶσαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποίμνια γαίας.
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν·
θαύματα τιμήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἴνετος αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος καὶ μέγα κάλλος ἐὼν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίη καὶ ἀριπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε καὶ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·

δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν εὐαγεῖ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
ἄντα θεοῦ χθὼν πᾶσα ταρασσέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μέγα πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι.
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα.
πόντος ὀρινέσθω καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χαρείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλη,
ἄντα θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,
πάντας ὑπ' εὐδικίης, καλέων ἀψευδέα θυμόν,
γλῶσσαν ἀληθείῃ προχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς .ϙϛ.

Δαβίδου παλίνορσον ἔω ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἔχων ἄεσμα φίλον.
Χαῖρε χθὼν, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαίρετ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης δεναρῆς προπορεύεται αἰθόμενον πῦρ,

ὄφρα κεν

ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοθε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδοτῆς κατέναντα παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος ᾖδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
ἀδειδώλων προκυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τέρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ πραπίδεσσι χάροντο ποσίκροι Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαί-ης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὑψόσ' ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες δῖον θεὸν, μέρμερα θέσθε·
τῶν θυμὸν φιλέει πανεπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καὶ σφέας αἰὲν ῥύσει ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
ἀντολίη περίλαμψεν ᾧ βλεφάροισι δικαίους,
τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐσίκετο εὐθέων ἦτορ.
παμβασιλῆϊ χάρητε ἀμύμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

ψαλμὸς

Ψαλμὸς .ϟζ.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦεν Δαβίδος.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θηητὰ σοφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σάωσε,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων· ιμ,
σφωϊτέρην ἀνέτελλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
* οἷ' τ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ἰσραήλου. * fort. οἷά τ'
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῷ δ' ἀναμέλψατε κώμῳ,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἀντίον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τάπερ χθόνα ναιετάουσι.
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγεῦντες ὁμαρ=
τῆ οὔρεα τερπέσθων θείου κατέναντα προσώπου· ιη̄·

ὅτι

ἦσι γάρ, ἦλθε καὶ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ κατὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλῶσσαν ἐπεσσυμένοις προϊεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς .ϟη.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένου κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεός, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἦλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἕρμα δο= νείσθω:
κλαδνὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός·
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπροτίοπτον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωήν,
εὐδικίην ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρηνίην σφετέρην· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱερεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρών,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης σταθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θείων δ' οὐκ ἀμέλησαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.

ἄφθιτε

ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὖας ἑτοῖμον,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν.
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ἀνθωεύσκες ἀρωγῶν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέ μιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς .ϟθ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἔνατον ᾆσμα κλυτόν.
Πᾶσα μεγακλειεντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
σπεύσατε γηθόμενοι θείων κατεναντίον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ πραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐδ' ἡμεῖς ἄρχιοι ἄμμιν·
ἡμεῖς αὖθ' ἑὸς λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μελπόμενοι θείων ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δ' αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεῖον ἀν χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως ἐλεημὼν ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε φέρει πανάληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς .ρ.

Δαβίδος ἦσεν ᾆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

Εἰν ἐνὶ

Ε ιμ ἐνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἧα μέσσῳ,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔτι καὶ συγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέ ποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἥνδανε μῆτις·
φεῦγε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
τοὺς ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντας ἀκοῦσαι·
τοῖα δὲ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος ἦσθαι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμοὶ ἑτάνυσθον ὀπωπαί, ἐτάνυσθεν
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἀν' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστὴρ ἀτραπιτοῖς δ' ὁσίοις μεμελημένον ἦτορ,
οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ' ἄδικον λαλέων μευ ἐναντίον ἤλυθεν ἄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφῆτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς .ρα.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' εὐχωλὴν προχέῃ κατέναντι θεοῖο·
ἔμπα γε μὴν ἑκάτοσον ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

εὐχῆς

Εὐχῆς ἡμετέρης ὦ κέκλυθι φέρτατε ποιμήν·
οὔασι δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μὴ μὲν σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
τειρομένῳ κλίνας ἄναξ οὖδαρ ἀκουήν.
ἦμε μάκαρ καλέσω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ' ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ' ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ στοναχῇ περιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίνης κεν ἐρημονόμον πελεκάντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα φιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στροῦθον τὴν ἄϋπνον ἐόντ' ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ' ἐπέεσσι πανημέριον στυφέλιζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ὧν ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τειρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ γε κεράσσας,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λῆγε,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίϊος αὐτὸς ἐτύχθην.
μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἕλκεις,
ἐκ γενεῆς γενεῆν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἐλεαίροις·

ὥρη

ὥρη γὰρ μάλα τῆσδε πιεζομένης ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑοῖς λαΐγγειν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίησι κονίσαλον οἰκτίσαντο·
πάνθ' ἅμα δειμήνωσιν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν εὔκλειην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα σεβοῦσιν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδέτ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γεννησόμενός σε βοήσει
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλῆμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θῆσι.
νισσόμενος ἀδενάρως μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
ἔσπε μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε τεὸν βίοτόν μ' ἀπολέσσῃς·

σοῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χερῶν τελέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.
ἀδόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὁμοῖοι·
πάντα δ' ἐναλλάξουσιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ χλιδίῃσι παρέδρων,
καὶ σφέων οὐ λήξειν ποθέουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατὸν πε.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλ-
πε· οὔνομα δ' οἱ μὲν μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθεο ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακορραφίης ἐλατῆρα.
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰητῆρα νούσων,
σοῖο δυσηλεγέος φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπέτης.
χλιδνὸς ἄναξ ἐλεήμων ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτῳ πάντεσσι δικαιοσύνῳ ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,

υἱάσιν

ὕασιν αἰγλήεντος ἀεὶν νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ᾽ ἐλεήμων,
ἡγητὴρ ἐλέου, καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐχ αἰεὶ χρυσόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ᾽ ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυπήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ᾽ ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ᾽ ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐρίθοις.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,
τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δ᾽ ὁ πατὴρ παίδεσσιν ἑῷ φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὡς δ᾽ ὁ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτίσατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεχνήσατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις ἄμμιν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιος ἔστι βιωνή,
ἄνθεσιν ἴσ᾽ ἔρπουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἢ ψυχῆς πταμένης μελέων ἐξέφθιτο πᾶσα;
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
τοῦ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καὶ σφέων υἱῶν τοῖσι μεθ᾽ υἱέας αἴσια ῥέξει,
τοῖς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ξυνεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεχνήσατο θῶκον,
καὶ οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.

ἄγγελοι

ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
ἀλλὰ καὶ παντοδαποὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' ὄσσας μεμέληντο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλεΐεντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
χοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ργ.

Δαβίδου λιγυρὸν τρίτατον μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε·
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀέθης·
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φᾶρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινοῦ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,
ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στηρίγματα τεύχων,
σπερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίων στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
ἠδὲ βίῃ φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχάλκεον ἐπεστήριξαο γαίῃ,
ὄφρα βίῃ ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρεϊ θεσπεσίῳ ἰκέλῳ περιθῆκατ' ἄβυσσον·

ὑψικόμων

ὑψικόμων στῆσον ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' αὖτ' φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καὶ σεῦ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνῃ, χθαμαλὴ δέ τις ἵζεται αἶα,
καθ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τόπερ οὐ παρελεύσεται ἄλλος,
οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψουσι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προΐεις μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσινόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανείη.
ἔθνος διψαλέων σε μένοι παντοίων ὀνάγρων.
αἰθέρος αὖτ' αὐτῶν τοῖσι παρασταίη πετεηνά·
μεσσόθι πετράων ἀενάων δώσουσιν ἀϋτήν.
πιαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποίμνην,
γαῖα φερεζώων πληθύσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μελιχρόν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγοι μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα πιαίνων λευκόχροος αἵματ' ἐλαίης,
ἄρτον τ' ἀνδρομέην κραδίην τρομέουσαν ἐρείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι,
καὶ κέδρους Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργεα χειρῶν.

καθὲ

χάδε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀλεωρή.
δῶμα φίλον, πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
ὄρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιδαρβέες αἰεὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεχνήσαο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφράσσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀειδήτοιο σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι γὰρ θηρία νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναγκαίην ἐπὶ θήρην,
σφωϊτέρην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυνάγερθεν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἐντύναντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μετανίσσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεχνήσαο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἃ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῷά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεχνήσαο παίγνιον εἶναι.
ἧς δέ σε πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ.

πᾶς δ᾽ ἄρα δωτίνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσοι,
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσῃς,
καὶ χλόος αὐτὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψῃς ὀπωπήν,
θυμὸν ἀπαινυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
ἂψ δ᾽ ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσῃς,
αὖθις ἀνηβώουσιν, ὅλη δ᾽ ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ὧι τέρψεται ἐανήρ.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῇς ἐλελίζει ὀπωπῆς·
τυτθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω,
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, ὁσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀλήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀτασθαλίῃς ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ᾽ ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ.

Τετράδος ἀλληλούϊα βοηθείων στρατιάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

Μ έλψατε λισσόμενοι παναγήρατον οὔνομ᾽ ἄνακτος.

ἔργα

ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
ἠδὰ περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζημένων αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐτύχθη.
καὶ οἱ θεοσεβίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ μεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδες Ἰακώβου προλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.
νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
μῦθον θ' ὃν γενεῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἀλίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χανάανου,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοί
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέσιχον ἔθνεος ἔθνος·

ἐκ δ' ἄρα

ρος:

Ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθον ἄλλον,
οὔτινα σίντιν ἔασεν τῶν σφισι χῶρα κορέσαι·
ἀλλ' ἔτι τῶνδ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἄχεα ἀντιθέων, τί νύ μευ, σίνεαι ὑποφῆτας.
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσίζοον ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγαθὸν προὔπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα.
Ἰώσηπος ὃ ἄναξ ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ὃ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς δὲ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
ἄσοκεν ἔλπετο κεῖνος ἐὼν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων,
αὐτὸς ἑὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχους Νείλοιο διδάξῃ,
καὶ σφέων πρεσβυτάτην πινυτὴν τεῦξε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραῆλος ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·
Χαμοῦ δ' Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἕο λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητόν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἱ δ' ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐρίθοις.

τοῖς δὲ

τοῖσδε θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
ἀντίθεόν τ' Ἀαρῶνα ὅς οἱ προλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀριπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμίοιο βίην κατὰ γαῖαν ἄνυσε.
ἔνθ' ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νειλώϊδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μελαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέτελλε γενέθλην,
δώμασι θωρηχθεῖσαν ἐριθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέσσυτο δώματ' ἄνακτος,
καὶ σκνῖφες διέπερθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴν ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζαν,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἡμερίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καὶ σφέων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμιώσσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρίς,
καὶ βροῦχος πολύθεστος ἀμετρήτοισιν ἐρωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἀ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θαπτόντων οἰχομένης γενεῆς πρωτήριον ἥβην. *
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἔξαγε λαόν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον ἦγον ἑταῖρον.

ἀ πῶς

αὐτῶν νισσομένων ἐχάρη νηλῶϊς ἄρουρα.
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθέϊ δείματι θυμῷ.
ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἠμύνατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίῳ κέδασεν διὰ νήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείρητος ὀρτυγομήτρα· ἀπείριτος
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥόθιον ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ.
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαόν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων ἐθνέων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θείης,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρε.

Πέμπτος ὅδ' ἀλληλουΐα βοηθείων στρατιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
τίς δὲ νόος ἀσυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείδει,
καὶ οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμελημένοι ἄνδρες ἔασιν,

οἷσι

σοῖσι δικαιοσύνη καταχείριος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος εὔσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐϋνείῃσιν ἀρίστους,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμεθ' ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
νωΐτεροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες ἄμμιν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.
θαυμασίων ἐγένοντο τεῶν ἀδαήμονες αὕτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἐσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔτι κατὰ πόντον ἐρυθρόν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωσεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ.
καὶ σφέας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξείλετ' ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηΐων νεάτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καί οἱ ἄνετον ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς στρεφθέντες ἄνακτος,
βουλῶν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,

ἐν δαπε-

ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήσησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίης τῆς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐριδμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλόξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραελκέα μόσχον ἔτευξαν,
εἴδωλον δ' ἐλίτοντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες.
νήπιοι, οἳ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φορβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην.
ἄλκης δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,
ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς βέβοντο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀριστόπονος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην, ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν.
οὐδέποτ' εὐθέσμῳ μάκαρος θαέσησαν ἀνωγῇ.
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἑῆσιν.
οὔασιν

σασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λαλέοντος ἀκοῦσαι·
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς ὤρεξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱεμένους βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ἐμὸν ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μαινόμενοι τελετῇσι,
νερτερίης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μοχλοσύνης ἐρέθοντες ἐρωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσατο παμβασιλῆα·
καὶ νόσος μὲν λίασθε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀριδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεῶδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ εὖ δ' αὖ ἔστασαν ὡς μιν ὄριναν,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκαχωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίῃ πινυτῇσιν ἀνίαις,
ὃς ῥα καὶ οὐκ ἐθέλων προτέρῃ ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τάπερ σφίσιν ἦπερ ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τῶν ἀπόνηντο, κακῇ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκῃ,
δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένη στοναχίζεν ἀναιδέϊ αἵματι αἶα,

ὧν τέκον

ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάνου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ' ὀλοῇ· μάλα γὰρ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὁ μώϊε πάμπαν ἄναξ κακοεργεῖ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίῃ σφετέροισιν ἑῶν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑποδμηθῆσαν ἀνάγκῃς,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωθεν ὀϊόμενος πρὶν ὀλέσσαι·
οἳ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤκαχον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ἐλέησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ προτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμά μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρηΰνεν ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτίσσαντο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σάωσας,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρα σεο ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀριπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.

αἰνετὸς

αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα·
ὧδ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛ.

Ἕκτος ὁ ἀλληλούϊα βοηθείων στρατιάων.

Λαοὶ μιλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
σωζόντων θεὸς οἷσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οὓς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ' ἔχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
ἰθείην δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύλῃ,
οὕνεκα δευομένην ψυχὴν πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πειναλέον τ' ἀγαθοῖσιν ὑπεστηρίξατο θυμόν,

ἑζομένους

ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαϊ σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἳ δὲ νόῳ συνεροῦ θεοῦ ἤκαχον ἢ πρὶν ἀνωγάς,
leg. ἐρικυδέα. — μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρυχηδέα βουλήν.
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαος τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μελέων κρατερὸν καὶ ἀτειρέα δεσμόν.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δυνάμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτους δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο.
οὕνεκα δυσσεβίης παρελέγχεα μῶμον ἐφεῦρον,
leg. *ἀποπτύξαντες — θυμῷ *ἀπολύξαντες ὅλην θρεψίφορα δαῖτα,
ψυχροπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
τειρομένους ἠκέσατ' ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ
ῥεζόντων

ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναῦται οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄστεϊ ὄρνυται ὥς,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καὶ οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόρους μετ' ἀβύσσους.
κεκλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταιξ,
θᾶσσε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου.
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἐλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
αὐτίκα δ' ὅς αὔρην προτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μαλάσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἕλε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
ἐς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτίρμοι βασιλῆος ἑῶ ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπήϊδι φύτλῃ·
ἐν μὴν ἀριπρεπέων κλισίῃς ἀναείρατε λαῶν,
καὶ προτερηγενέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
Χεῦμα μὲν ἐξανέηκεν εὐῤῥέος ποταμοῖο·

ὑδρηλὴ

N 3.

ὑδρηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
ἁλμήν πολυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χώρην,
καρποφόρην κακότητι περικτιόνων κατ' ἐτήρων.
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχρασεν ὕδατ' ἀνύδρου,
ἥ ποτε τηγαλέοι νάσσαι πολυπήμονες ἦσαν.
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἡμερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφόροις ἐράζης.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοί,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῆσιν.
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀπρήκτοις ὀδύνῃσι.
αἰνῇ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἀμφεπελώβη.
οἱ δὲ τρίβον προλιπόντες ἐπ' ἀτρίπτοις ἀλάλητο.
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης αὐτακέροθος ἦλθε πενιχρῶν,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χαρῆεν.
ἀμπλακίη δ' ἀρίδηλος ἑὸν στόμα δεινὸν ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ' ἐλεημοσύνην στέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζ΄.

Δαβὶδ ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

θυμὸς

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κύδεϊ ᾧ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμῶν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μέλος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λιγυρόκλυτον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καὶ σεῦ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος τὴν χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς τῆς κέκλυθι φωνῆς,
ἧπερ ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον.
ὑψωθεὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, καὶ ἡμέτερος Μανασσῆς,
Ἔφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ ἐϋκλεὴς βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδουμαίης,
πᾶσιν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·

ἦ ῥ' οὐκ

N. 4.

ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι.
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγρὰς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠερέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οὓς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔραπτον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτάνευον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων.
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τοῖο καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοὴ οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γενοίατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καὶ οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.

ὀρφανίη σφετέρους ἀλήμονας υἷας ἐρύξοι,
χηροσύνη δὲ δάμαρτα κακὴ μετέπειτα τεκούσης·
παῖδες πτωχεύουσι παρ᾽ ἀλλοδαποῖς μεγάροισι.
οὔδεος ἐξελάοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντα οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστής,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένῳ ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικήν τις ἐποικτείραιτο γενέθλην,
ἔσαι οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μελέπηθρον ὀλέθρου·
οὔνομ᾽ ἄϊστον ἄπυστον ἐπ᾽ ἤματι πάμπαν ὀλέσσαι.
ἄντα θεοῦ κακίην σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίην συνεργῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μιόντων,
καὶ σφέων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
ἣν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάρην·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπήλυθεν ἔγκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα κατὰ χρέος ἠΰτ᾽ ἔλαιον.
ἀντὶ δ᾽ ἀναγκαίου μιν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,

καὶ ζώνης σφετέρης ἣν ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μῦθος ὅδ' οἷς βασιλῆϊ κακηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μέλει ψυχῇ μὲν ἀπείριτα κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεῦ=
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις. Χοῖς,
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μελέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένη σχιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθεὶς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γυῖα τρέμων ὑπ' ἀναλκείῃ λιμῷ,
καὶ δέμας ἀγλαήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἅλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὡς μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δοκέον δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς αὐτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐλεητὺν ἄναξ αἰὲν ἄκρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγὴν,
ἣν τεῷ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.
κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπεγρομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι γενέσθω·
σοῦ δὲ τιμήεις θεράπων φρεσὶ πάντοθε χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δυσαίατο μῶμον,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθ=
ἀείσω μελέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα, τῶν..
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω:·

οὕνεκα

αὔτικα δεξιτερῆς αὐτάρροθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα καὶ θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσσειν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔνατον ἀμφ' ἑκα-
τοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμῶν ἐς δέξια θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρόνου δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀκμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῆσι μετ' ἀγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις.
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέρους δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους.
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδήκος.
δεξιτερῆς ἄχραντε ἔχεις πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δηΐων,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ λίμπερ ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι.

Ἄφθιτον ἀλληλούϊα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς.

ἀθανάτου

ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ περιώσια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ᾽ ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλείεσσαν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἠνορέην ἀγαθὴν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀρίζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
εὐδικίην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε σωθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποίμνῃ·
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ᾽ ἐτύχθη.
ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ·ρια·

Πρῶτον ἐφ᾽ ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλουΐα.
Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι περιτρομέει βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι μεμηλώς·

ἀλκήεν

ἀλλ' ἧπερ κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῆφι τεθηλός.
οὔ οἱ ἀπολλήξει δόμων ἀφενός τε καὶ εὖχος,
ἀλλὰ καὶ εὐδικίῃσι διηνεκέεσσι χαρείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτελλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἐχρήσεν ἀνὴρ ἑτέροις ἐλεαίρων,
ἐσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων, ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχείη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον αἰνετὸν ἔσται·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἰωχεέως ἀδδόνητον ἑὸν στήριξε μενοινήν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀκτεάνοις ἐκέδασε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεήνδε δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει·
τιμῇ καὶ γεράεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μῆνις ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὐτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ·ριβ·

Ἐνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλουΐα

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,

ὄνομα

οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεοῦ ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
καὶ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὑπὲρ ἄφθιτον ἵκει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλὰ, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,
γαῖάν τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκλέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἷος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν αὐτσαμένως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμοῦ μετελεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο σημάντορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητὰ
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ·ριγ·

Ἑνδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἀλληλούϊα.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠερίηθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
υἱὸς Ἰουδαίη γεραρὸς γεγένητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.

φεῦγε

φεῦγε μὲν ἀτρύγετος μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἀρνάσιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσαθ' ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἀρνάσιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῆσιν ἀναβλύζειν ἐπιτείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον οὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθέϊ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.
ναίετ' ὁ θεὸς αὐτε κατ' οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσων,
οὐρανῷ ἠρήρεισαι, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὅπποσα θυμῷ ἀριστοπόνῳ μενεαίνει·
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστοῖσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ ἀΐουσιν αὐτῆς·

οὐδ' ἱερη.

οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ αἱ χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρείδει·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάζουσιν·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοῖσι νόῳ πισιθαρσέες αὐτοῖν.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο ~~κα~~ κλυτὸς Ἰσραῆλος,
τῶν δ' αὐτὸς ταρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀαρῶνος,
τῶν δ' αὐτὸς ταρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μέλει δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῶν δ' αὐτὸς ταρροθός ἐστι καὶ ἄλκιμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ἤνεσε πάντας.
ἤνεσεν ἀγλαὸν οἶκον γένεος Ἰσραήλου·
ἤνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀαρῶνος·
ἤνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι τυτθῷ·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστ' ἄνακτος·
αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μεροπηΐδι φύλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,

οὐδ' αὐτοὶ

οὐδ' ὅσοι νερτερίους θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ·ριδ·

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον ἀλληλούϊα.

Ἱκεσίης αἴοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θείην ἀγαθὴν ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ὑποτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτερίου δ' ἀΐδαο μετέστιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥηγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀτειρέα μόχθον ἐφεῦρον·
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σάωσον·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομέῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης,
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ἐρύσατο θυμόν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξεῖλεν ὀλίσθου.
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἁδὼν βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς ·ριε·

πέμπτον

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χθαμαλώτατος ἄλλων·
θαμβήσας μερόπων ψευδηγόρον ἄπα γενέθλην·
τί χρέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἑῶν ὁσίων γεραρὸς κατέναντα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἔμ-
μι τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο. (ναί.
νωϊτέρας ἔρρηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτῳ ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἀντία λαοῦ,
σοῦ πολυκλύεαν Ἱερουσαλὴ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ρις.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Πάνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καὶ μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἀείδω κελαδήσατε λαοί,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὄφελλε,
καὶ οἱ ἀληθείη παναγήρατος αἰὲν ἐτύχθη.

Ψαλμός ·ριζ·

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλουΐα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν
ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγανῶν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
οἶεν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἀλκτῆρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι τί κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσαι.
οἶεν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἀλκτῆρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθαρσύνοντ' ἔχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.

πάντοθεν

πάντοθεν διά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠσθείς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐαυτῷ.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμοῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι τώμεν·
ἀλλ' οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νῦν οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
ὥς δ' ἐσελθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.
ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μελέσθω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε ἐμῆς ὅτι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον προὐφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἱερὴ διὰ τῶν κεφαλὴ προὐφαίνετο τοίχων·
τῶδε θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θηητὴ δ' πέλει βροτέων κατεναντίον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρης τεκτήνατο χερσίν,

εὐφροσύνη

ἐυφροσύνῃ μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φα-
ἀσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥίμφα σαώσεις, νῦν·
ἀσαΐων ἴθυνον ἐμὸν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρασθ' ἑορτὴν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωιτερος θεος εστι εγω δε τοι αινον αεισω
νωΐτερος θεὸς ἐστι, ἐγὼ δέ σε ὑψόσ' ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατέφαινες φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ·ριη·

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλούϊα.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός· ·ℵ·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης συνεροῖς ὑποφήτορες ἄνδρες
ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατέστειβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον εὐσεβίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ,
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοιντο κέλευθοι,

ὄφρα τοι

ὄφρα τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴω.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴ κεν ὑπ' εὐσεβίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείω.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

·ב·

Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεπεδημένος ἥβῃ,
ἢ μὴ εὐσεβίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξῃ.
παντοίοις βασιλεῦ σε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι εὐσεβιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείω.
αἰνετός ἐσσι μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σεῖο τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' εὐσεβίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱερῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

·ג·

Ἀντὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,

ζήσομαι

ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεῶν κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.
ἀλλοδαπὸς βιότοιο μινυνθαδίου χθόνα ναίω·
μὴ μὲν ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων.
εὐδικίας ἐπόθησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέασιζες · ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλῇ.
λωβητοὶ μάλα σοῦ λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἔλασαις καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέμεστον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' αὖ ἐγγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

·ד·

Θυμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γενέσθω μύθοισι τεοῖς ἄχραντε βιώσω,
νωΐτερας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς·
ῥίμφα δικαιοσυνάων με μακάρτατε σοῦ διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ·
σοῖς δ' αὖ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,

εὐθέσμοις

εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἀμφ' ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μὴ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀριδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύνας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

· ה ·

Σὸ μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν ἀνιχνεύσαιμι διηνεκέεσι γενέθλαις.
δός μοι ἄναξ πινυτήν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἰ δέ μοι ἡγεμόνευσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίῃς ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἕλοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμῶν ἀπέλασσον ἐμῶν κενεαυχέα λώβην·
σῷ μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβριθότα δείματι τεύξοις.
οὗ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι σαώσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκης κεκερασμέναι εἰσί,
θυμῷ ὥσπερ ἔχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σῷ δικαιοσύνῃ βιοτῆς σωτεῖραν ἑλοίμην.

· ו ·

θεσπεσίη

Θεσπεσίην μ' ἐλεήσας ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτ-
σοισιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέλθω. (τοι)
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
οὕνεκεν ἐλπωρὴν ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σέο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον ἀγλαήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
~~εν~~ ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ προθέεσκον ἀταρποῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίην βασιλήιον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τιν' αἰζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἄδην μελεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίῃς τάνυον παλάμας ἐραδινῆς,
σῇσιν ὑπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Μνώεό σευ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδε μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεχ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια τεχταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀερήρθ.
ἀμπνύνθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πετάσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμῶν ἀφθορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.

θεσμῶν

θεσμῶν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπήν,
καίπερ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μελανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ᾽ ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν.
σοῦ τοῦδ᾽ εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

· Π ·

Αἶσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι ἔμπα φυλάξαι.
ἀλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σοῦ κελεύθους.
μαρτυρίης δ᾽ ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἀγχόθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών τις,
σῆς ὑποθημοσύνῃσιν ἔχων μεμελημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολερῆσι δέμας σειρῇσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐνθεσμῶν λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀνάσσας
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σοῦ μάκαρ δμώων γε σαώτορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χθὼν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος,
σοῦ δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

· Ϙ ·

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μύθῳ·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,

οὕνεκεν

οὕνεκεν ἐννεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῶσι, ἀτασθαλίην ἐλέλεατα·
τοὔνεκα σοὺς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐστι μάκαρ, σέο δ᾽ εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξελανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ πραπίδεσσι μεμήλῃ.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχ=
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην. |θαι,
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

· י ·

Σῇσι μάκαρ γενόμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμη=
δός δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην. |σι·
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς σωέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καὶ σεῦ ἀληθείῃ χθαμαλὸς καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις. ·*·
εὖ με κατοικτείρασας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλήϊος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῆσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἀποστρέψωσι τεὴν τρομέοντες ἐρωήν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀριστοπόνου βασιλῆος.
σῆσιν ἐφημοσύνῃς μευ ἀμώμητοι φρένες αἰὲν,
ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

·Ͻ·

Θεσπέσιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξετανύσθη,
σωθεσίης τἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἴσον παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
ἦπε, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσαιν ἐπάξιον ὕβριν ἀλῖται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμελπον,
ἀλλ' οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἵ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἄναξ δ' αὐτὸς ταρρόθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ ἐλεητύϊ κατὰ ~~[illegible]~~ βιωτὴν,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

·ϛ·

Ἐκ γενεῆς γενεῆνδε νέμεις παναληθέα βουλήν·
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάγτοθε μῦθος.
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·

ἧος

ἠὼς δ' ἠριγένεια φέρει σέο φέγγος ἀνωγῇ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι, τάπερ τεκμήραο χερσίν.
ἦ μήν μοι σέο θεσμὸς ἔοι μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινομένῳ κρυερῷ καὶ ἀπευθεῖ τύμβῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἀπολήσομαι εὐνομιάων.
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον,
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις.
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.
μαψιδίως ὑπέμειναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων,
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο.
σὴν ὑποθημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν ἀνέγνων.

· ν ·

Ὡς μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαρά-
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω. παζον,
ἐννεσίῃ δηΐων με τεῇ πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέρας ἐστὶ, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἐφεῦρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλ-
εὐδικίην φρούρησα τεῇ ἀκλινεῖ βουλῇ, άξω.

σῆς

σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἄνωγα γλῶ.
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἐφεῦρον,
λαυρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα· τεῶν χάριν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

.נ.

Λύχνος ἐμὸς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βίωσον.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύσαις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σοῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φερεζώοιο λαθοίμην.
ἄμμιν ἐτεχνήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἑὸν ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σὰς μάκαρ ἐνδικίας κραδίῃ ποθέεσκον ἀνύσσαι,
ὡς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

.ס.

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ συγέεσκον ἀθέσμους,
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς αὐτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.

εἴξατε

εἴξατέ μοι συγγερῶν ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηγόνα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
τερπομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσαις·
σέο δ' ἐπ' ἐνδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
ἐνδικίην ἀθέριξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀλιτρόν.
ὠϊσάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ περίπηξον ἐμὸν δέμας οἷά περ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω ἀθεναρὸν κλέος οὐνομιάων.

·ν·

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθείης.
δὸς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο σωθεσίης ἀγανὸν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐλεητύος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καὶ σεῦ ἀναγνοίην μελεδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ἔργον ἀνύσαι·

σεῖο

σοῦ κακορρέκται κέδασαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος εὐσεβιάων,
χρυσοῦ ἀργυροπρεπέος τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
εὐσεβίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίου ἀδίκους τε κελεύθους.

·פ·

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἀμφὶ βίον καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι τιθεῖσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν πόθεεσκον ἀεὶ κλέος εὐσεβιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκτελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐρίθοις.
σοῖς μὲν ἐπιθύνας εὔδρομα βήματα μύθοις,
μηδὲ ἐλεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσαις,
καὶ σέθεν εὐσεβίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σοῦ διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεοσεβίων ὑπερέδραμον ἤθεα θεσμῶν.

·צ·

Ἡ ὅσιος βασιλεὺς σύ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σοῦ δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίησι.

καὶ σθένος

καὶ ξένος ἀστυφέλικτον ἀληθείης ἐραστῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἔλαβοντο κακόφρονες δυσσεβιάων.
σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίη τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχήας τις ἐτύχθη, ἐτύχθω
ἀλλ' αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καὶ σεῦ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' οὐδ' ὡς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

·Ρ·

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σάωσον,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλπωρὴν βασιλῆος ἐμὴν ἔπεσσι πελάσσας.
ὄμματα μευ προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἑῶθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἐλατῆρες ἐμοὶ σιωέριδον ἔχεσκον·
σεῖο δὲ τιμήεντα φυγὸν καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς ἄναξ, καὶ σεῦ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.

ἐξ εὐηγεσίης

·Ο·

ἐξ εὐηγεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

.ר.

Ἀδρανίην μεῦ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσοις·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω,
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσσας ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω,
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπερείσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὲ ἴθυνον ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ὑποβρίθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνήσατο φυλάσσειν.
φράζευ ὅπως περὶ σῆσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ἐλπωρὴν βιότοιο τεὴν ἐλεητὺν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προσήσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

.ש.

Μαψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες·
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύθων.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαινύμενος δηίων ἀπολήιδα πολλήν.

δυσνομίην

δυσνομίην ἔσυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἠμάτιος τοι ἄναξ τεόν, ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχουσι μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' εὐσεβίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεάς, ἠγάπησά τε θυμῷ·
εὐσεβίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωΐτερον κατεναντία τέρμα κελεύθων.

·π·

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν ἀντάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται ἄντα λιτάων,
ἀλκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέσθω·
χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
εὐσεβίης ὅτε σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
ὅμως ἕκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι εὐσεβιά=
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος. ων.
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καὶ σεῦ κλυτὸν αἶνον ἀείσει·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.

ἀροπόνου

ἠροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήτην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ·ριθ·

Ἑνδεκάτη δεκὰς ἧδε πρὸς ἄνακτα ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτά-
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν, (ων.
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μετόπισθεν ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προθέσσαι·
ἀλκήεντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤ μοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἀπὸ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι σκιόεσσα δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι διώκων,
ἐς μόθον ὡρμώοντο μάτην λαλέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ·ρκ·

Δωδεκάτη δεκὰς ἧδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὕπο ἐξετάνυσσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τέτυκται,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσῃς,

μηδέ σευ

μηδὲ σεῦ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύ=
οὐ γὰρ νευστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος ἐπη-
φρουρὸν ἀγακλείεντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσσε φυλάσσων
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σείνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων· ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διωνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ·ρκα·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλιάντος ἐς μίαν οἴμην.

Ἀνδρῶν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἴανθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα σωυέμπορον ἄγον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλήμης ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς.
ἥδε οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο τιμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὡρμώοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεοῖο.
κεῖσε σφαὶ πήγνυντο δίκῃ μεμελημέναι ἕδραι·
Δαβίδου ῥηξιάνεος μετὰ δώμασι θῶκοι.

ἀρήσω

εἰρήνην Ἱερουσαλὴμ δίζεσθε βαθεῖαν·
τοὺς δὲ μάκαρ φιλέοντας ἀτρέμιος μένει ὄλβος.
ἕρκεσιν εὐπύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων καὶ ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην λαλέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα ἐστὶ θεοῦ δόμων πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα,

ψαλμὸς ·ρκβ·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον,

Ὀφθαλμοὺς ἀνάγω πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ποτιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν ἀνιγρῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστου·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

ψαλμὸς ·ρκγ·

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα·

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ἐυσίπτολις ἐστίν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἀμφὶ κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,

καί κε

καί κε καταβρώξαντες ἔτι ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίους κατερήτυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμήν.
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρελήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θηρῶν σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι.
νηΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπτατο θυμός,
δεινὰ ὀρεσιτρόφων προφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐῤῥαίσθη, φύγομεν δ' ἄπρηκτον ἀνάγκην.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ' ἀθανάτῳ κράτος ἐστίν,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

ψαλμὸς .ρκδ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὔρεϊ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεά οἱ κύκλῳ, δήμου ὅ τε κυκλόθεν ἑστήν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀριπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι.
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δ' ἀλιταινομένους σκολιῆς βουλῆσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄκραντος ἅμ' ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ·ρκε·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος θ᾽ ἆσμα πέμπτον ἔχουσα,

Σιῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ᾽ ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ὡς τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δ᾽ ἐρόεσσαν ὅλης ἐγκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμᾶς ἐπ᾽ εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας ἀλήμονα ληΐδα ποιμήν,
οἷα νότου ϖνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αὐνός.
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αὐνός
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χαρέντες,
* γφακρόται στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες,
αὐτ᾽ ὀλοοῦ γ᾽ φέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ·ρκϛ·

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος δ᾽ ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ὡς πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες.
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀριδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ᾽ ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, τί μοι ὧδε κατὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μογερῆς πολυώδυνον ἄρτον.

τεῦξε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι περινήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε καὶ υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀλκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων θεναροὺς θηήσεαι υἷας.
ὄλβιος ὅς τις ἑὸν φίλον ἵμερον ἐκτολυπεύσῃ·
οὐδ' ἐχθροῖς λαλέοντες ἕλοι ψύθος ἄντα πυλάων.

Ψαλμὸς ·ρκζ·

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δέκας ὕμνους.

Ὦ ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες σφιν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσσεταί τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσῃς·
σὴ δάμαρ ἠμερίδι προνομοιΐος οἶκον ἐρέψει,
υἷες σοὶ νεαραῖς ἴκελοι γεγαῶτες ἐλαίαις,
ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβίζοιντ' ὁπόσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεοσεβίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὅσσοισι νοήσῃς·
ἀρθὼν χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ·ρκη·

ὄγδοον

Ὄγδοον ἀσράπτουσα δωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋ=
βαζέτω ἀληθὲς καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος. (τὴν,
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῷ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδεῖ καρφέται ὥρη.
οὐ παρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπήνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ἤνιζον θείῃ κεχαρηότας ὥρη.

Ψαλμὸς .ρκθ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε ἀμφ' εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοῶ ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.
ἢν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δαήσεται ἀντία θυμοῦ,
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήιον ἔτλην.

θυμῷ

θυμῷ ἐπεπάτευσον θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίῃ πόθεον σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μελέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ρλ.

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

Οὔποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μεν ἠπερόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδέποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδ' ἐν ἀμφοτέροις τῶν θαύμασιν ἐξεπελάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὣς ἀνάερον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὣς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραήλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλέσσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἑο πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆι δ' ἄρ' εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου.

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἀναβήσομαι εὐνῆς,
εἴ ποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ κατανευστάζειν τε φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἑλοίμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε ναὸν Ἰακὼβ τοῦ θεοῦ εὕρω.
τήνδε μὲν ὡς πυθόμεσθα, κατ' Ἐφραθὰ βάξις
εὕρομεν, οἵδ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας εἰς μετέλθωμεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα εἰς σοῦ κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείροις.
σοῦ μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱερῆες,
πολλῶν δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβὶδ μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν Χριστοῖο μετατρέψῃς ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς παναληθέα ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοὺς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους,
θώκῳ ἀνακτορίης σέο νηδύος ἔρνος ἐφέσσαι.
σὴν θεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω,
οὔποτ' ἀπολλήξειε τεῆς ὑπερήμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προελέξατο θείην,
ὡς δέ μιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.

τῦδ' μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλλήλοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμ' ἀγαθῶν τῶν δεύεα χήρας.
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσαιεν.
ἐνθάδε Δαβίδου κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
Χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ·ρλβ·

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
οἴμη τ' εὐνεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

Τί θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ' αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ' ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ὑποτρέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀνθοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἵζουσα.
εὐλογίην ὅθι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἄλκαρ.

Ψαλμὸς ·ρλγ·

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλει ὕμνος.

Δμωὲς

Δμῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσ=
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα, (μου,
οἴκου οἳ μεθέπουσι θεοῦ εὐερκέας αὐλάς,
παννύχιοι δ' ἂν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς. ρλδ.

Αἰὲν ἀγακλῆεν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα τιμήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐερκέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετε, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προελέξατο ποίμνῃ,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποι=
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων, (μένων.
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀριστοπόνῳ μενεαίνει
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,

ὑετὸν

-ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμιῶν ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἀλκήν.
πᾶσαν πρωτοτόκων δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης Αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶες δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα Ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὤγόν τε θεναρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χανάαμου παιδοφόνηος
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆ
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ. (ρον,
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔσω·
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·
ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄχος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ ἂψ χείρεσσι κέκασθεν.

οὐ ποσὶν

οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρείδει·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβαλέσθαι.
τέκτονες ἀδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες αἰέν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδήσατ' ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσαι,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε·

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἆσμα πέλει.
Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέων βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·

οὕνεκα

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
ὃς ἀενάους φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιλῆας ἀταρπῶν.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει
πρωτοτόκων Αἰγύπτου ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλῃ.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
τῶν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρί, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
ἄνδιχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
τοῦδε μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
ὃς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην θ' ἑὴν κάββαλε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημοσύνην ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν.

οὕνεκα

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἀλάπαξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
ἀντίθεον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
Ὢγόν τε θεναρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
εἵνεκα τειρομένων ἡμῶν ἐμνήσατο ποιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔκτισε μοῦνος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγα πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεημὼ ἀέξει.

Ψαλμὸς .ρλϛ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ἆσμα γόων ἀμφ' Ἱερεμίου, τόπερ ἔκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ, Βαβυλώνιον ἦλθεν ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕ-
περθεν,

μνησά-

μνησάμενοι Σιῶνος ἀριπρεπέος τ᾽ ἀλέω...
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ἀλσεϊκαρπον ἰτέων
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπηώρηντο λιγεῖαι.
καὶ γὰρ ἀναστρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερσαν ἀείδεμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
αἴ κ᾽ Ἱερουσαλὴμ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ.
πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ καρφοῖτο καὶ γλῶσσα,
εἰ μὴ σεῖο κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων πολυήθεο μνῆσαι Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμου,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ᾽ ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἕξει.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρῃς ὑπέρεσθε μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζ.

Ξιαῶν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τοῦ ᾆσμα
πρὸς τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἕβδομον ἐννι.

Ἀληκτῷ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἀχράντων

ἄχραντον σέο νηὸν ἐπεσσυμένως λιτανεύσω,
αὖ σοῦ δὴ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σὴν τ' ἐλεημοσύνην καὶ ἀληθέα πάντοτε βουλήν.
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀνάσσον.
κέκλυθι μεν καλέοντος, ὅτε χρέος ἐστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωϊτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὅλον με μέσον δεδμημένον ἄτῃ·
χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρηξας χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
ἀντ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις,
νωλεμέως ἐλεήμον' ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόπτεο ἔργα.

Ψαλμὸς ·ρλη·

Ἀμφὶ διακτορίης λιγυρὸν μέλος ἦσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστὸν ἐτύχθη καὶ τριακοστόν.

Αὐτὸς ἄναξ, ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο λίην,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐγρόμενος ποτὲ λήθω,
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,

ἴχνος

ἴχνος ἀνιχνεύων καὶ ἐμὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν προλέλασο κελεύθ=
ων.
οὐδέπω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς σημάτων τε παλαιγενέων τε δα=
ήμων.
καί με διαπλάσσας ὑπέθηκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμά μ' ἔχει ὅτε σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὁρᾶσθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος ἔστιν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη.
ἢν ἀΐδην δ' εἰσέλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόρους πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης.
ἔνθά κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δ' ἢ, μὴ τάχα με στείψῃ φθισίμβροτος ὀρφνή·
νύκτα δ' ἢ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλαβε,
φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,
καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ.
οὔτις ἂν ἀγνοίῃ ποῖον κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέρους βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφρούς.
ἄλκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω.

θυμὸς

θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιδαμβὲ ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου θένος ἐστὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτι ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ.
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεχναινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄλλα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων ὃ μάλιστα βίη κατέφαινετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτήνῃας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μένος αἶψα κε-λεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πέρσουσι πόληας·
ἦ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' αὖ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός.
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ συνέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερεείνοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ' αὖ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς .ρλθ.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τρισκαιδεκάτης εἴνατον αὖ δεκάδος.

Αἴσε

Αἴθε μάκαρ κακότητος ἀπ᾽ ἀνδρομέης με σαώ=
ἄνδρα δ᾽ ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ἀλάλκοις. σεις,
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἤματιοι δ᾽ ὅλους μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμούς.
γλῶσσαν ἑὴν ὀφίεσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἶθε φυλασσοίμην συγερῆς ἀπὸ χερὸς ἀλιτρῶν,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥῦσα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἱ μὲν φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθρια μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθους δ᾽ ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ δοχμώσαντες ἐφ᾽ οἴμοισι δολερῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτος ἐσσὶ μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἄλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόειν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσας πόθον ἄμμι, πόροις μέλπηθρον ἀθέσ=
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα με= μοις.
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μανεῖεν. νοίνης,
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄν=
καὶ χαλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψαι· τυξ,
ἄνθρακες ἀκαματοῖο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένως καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ᾽ ἀρκέσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.

ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὁρμή·
ἀγρεύσει δ᾽ ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
εὐδικίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσοι,
καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρελεύσεται ὑπό τ᾽ ὀπωπαῖς.
ἔμπα γεραίρουσιν σὲ βροτῶν μέλψασι γενέθλη·
εὐθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ΄.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσας ἐμῆς ἀριήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
ἄντα σεῦ εὐχωλήν μευ ὅπως θύος ἰθύνας.
ἑσπερίη δ᾽ ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωϊτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ᾽ ἀσφαλέας πυλέων στείλας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῇσι μελή-
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέος ὅς ἐν ἰόντι. (σφ
τῶν δ᾽ ἐ μετὰ πρώτοις μηδ᾽ ἐν ἀγορῇσι φανείην.
δμηθείην δ᾽ ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις
μηδ᾽ ἔτι αἰνοίμην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
ὡς ἔτι νωϊτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή.
τῶν μὲν ἀμαλδύνοιντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.

θαρσαλέοι

θαρσαλέοι μύθων θεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν ὡς λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη.
ὀστέα τῶν ἀΐδαο παρασχεδὸν ὧδε κεάσθη.
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλῖται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακότητος ἐρίθων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητος ἐρίθους·
εὔκηλος καὶ μοῦνος ὑποσπεύδων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ·ρμα·

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γερὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλείεντι σπέει μελεδήματι πρώτῳ.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας,
φθεγξάμενος λιτομένην οἰκτίρμονα ποιμένα κόσμου.
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς,
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῇσι.
δεξιτερῆς σκοπιάζον ἐμῆς ὕπερ ὄσσε τιταίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠίσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰσχανόωντος ἐμὴ πάρος ὤλετο φύζα·

οὐδ' ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιώνης·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσαις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἴθε μοι ἀπρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλπω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλώμου ἀμώμου
ὅτε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πέτρης,
ἔμπα γέμων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφράδμονα κῶμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ὦ κέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ὑπόδεχε λιτῆσιν·
σῇ δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσας·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσσας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἔχθος ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιώτην,
ἀπρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδη-
ἀσχαλόων ἀχέεσσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθω. θὲν.

αὐτὰρ ἐγὼ

αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα θεῖα περιφραδέως ἀνέμελπον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ εἰσαΐοις, μελέων πρὶν πνεῦμα με=
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψειας ὀπωπήν, θείω.
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεητύος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δὸς νύ μοι αἴσιον οἶμον, ὅπη χρέος ἐστὶν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσαις,
πύργον ἐπεὶ σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμὸς ἐσσί, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθείην δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δὸς νύ μοι εὐδικίην βιότου τροφὸν εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσαις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσαις.
πάντας ἐμῆς δαμάσειας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·
οὕνεκα σὸς θεράπων κατάθυμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάθῳ,
καὶ τρίτατος σφίν τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος.

ἔμπα

Ἑπτὰ γέμων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἐν ὑψηλοῖς μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετός ἐστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ποτὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ᾽ ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἄρχιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μερόπων, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ᾽ ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσεο ποιμήν.
θῖγ᾽ ὀρέων καὶ καπνὸν ἄσθμω σκολόεντα τεύξεις.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς προΐεις σκεδάσειας ἅπαν=
πέμψε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς. τας
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσεις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ᾽ ὀθνείων με μακάρτατε ῥύσεο παίδων,
τῶν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ᾽ ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω=
νευρῆς ἁρμονίῃ, δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζεις
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδον ἔλυσας.

Χειρὸς

Χῆρος ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερὴ τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕ=
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται δωρ.
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀρδόνες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφισὶν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἐστὶν ἀϋτή.
πάντες ἀνολβίζουσι τόσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧτε θεὸς μέλεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ΄.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐρισθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσε μέλος σοφίης,
ἔμπα γεμὼν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίω δέ σε ὕψοσ' ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.

ἀινετός ἐστι μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀτέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φίλοισι μακάρτατε φῦλα βοῶσι,
καὶ σθένος ἀπροτίοπτον ἀριφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.
σοῦ δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐκ ἀπάκτον ἀνὰ στόμα δείματι μέλψει.
οὐ σεῦ ἀναίδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀσυφέλικτον ἀριφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ κεχαροίατο παμβασιλῆος.
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρων τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίως μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοῶσι,
καὶ σεῦ ἀγακλεέν θ' ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέουσι,
καὶ σθένος ἀσυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητῶν μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἔσχες,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
ἀεὶ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ εὐδικίῃ τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.

ἀθάνατος

ἀθάνατος δέδωκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρει,
ἰθύνει ὅλου ὑπὸ ἕρματος ἄνδρα πεσόντα.
ἐς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τάπερ τετίηνται πάντα·
καὶ ζωῆς ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἄρμενον ἄσθμα.
πᾶν γένος ἐκπλήσας, ἑὴν σέο χεῖρα πετάσσης.
πάντοθεν ἐνδικίη μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐκ δ' εὐσεβίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ περιίσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανναληθεῖ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' αἴων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐρίθους·
αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάᾳ θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ μετ' ἀλλήλοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμε.

Ξυνὸς Ζαχαρίου καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
περιπόλιον ξυνέριθον ἔχων θρόον ἀλληλούϊα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.
Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιώτης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον ἧσσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποτ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅθεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.

οἱ ψυχῆς

οἱ ψυχῆς σπαρθείσης, σφετέρην πάλιν ἐς αὐτὴν γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧτε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός,
ᾧτε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε,
πόντον ἐρισμάραγον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θα-
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς πραπίδεσσι φυλάσσει. λάσσης.
ὃς ῥα βιαζομένοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πειναλέοισι δίδωσι ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδης πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεήλυδα φῦλα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀεῖραι.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνησιν ἀλιτρῶν.
νωλεμέως ἄχραντος ἀγακλεὴς βασιλεύσει,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε θεὸς Σιῶνος ἀνάσσων.

Ψαλμὸς ·ρμϛ·

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἑκταῖον ξυνέριθον ἔχων θρόον ἀλληλούϊα·
ἔμπα γερῶν ἕκατος ὃς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.
Μέλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μέλος ἐσθλὸν ἐ-
αινος ποιητῷ καταθύμιος ἔσσετ' ἄνακτι. (τύχθη.

.κλδνὸς

κλεινὸς ἄναξ Ἱερουσαλὴμ θεοτερπέα τεύχων.
φῦλον ἐπαθροίσει κεκεδασμένον Ἰσραήλου.
ἰητὴρ σφισίν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πόνοιο περισφίγγων μελεδῶνας·
μοῦνος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
νωΐτερος θεὸς ἐστὶ μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ ἀνὴρ πινυτῆς μάκαρος κλυτὰ μέτρα νόησεν.
οἶδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων,
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζει.
ἀρχόμενοι βασιλῆα θεοῦ κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἑοῖς νεφέεσσι πυκάζει,
γαίῃ ἑτοιμάζων σφετέρῃ φυσίζοον ὄμβρον,
ὃς τόσον ὑψικόμοις καὶ ἐν οὔρεσι χόρτον ἀέξει,
ἀντέλλων ζυγίοισι βροτῶν μελιηδέα ποίην,
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἄρμενον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ἤρκεσε λιλαιομένοισι νεοσσοῖς·
οὔποτ᾽ ἐπαινήσειεν ἄναξ σθένος αὐχένος ἵππου·
κνημάων δ᾽ οὐ πάμπαν ἀγάσσεται ἀνδρὸς ἐρωήν.
μᾶλλον τοῖ δμώεσσιν ἑοῖς κεχαρήσεται ἐσθλήν,
οἷς δ᾽ ἐλεημοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς .ρμζ.

Ξυνὸς Ζαχαρίου καὶ Ἀγγαίου πέλε ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλούια·
ἑπτὰ γέμειν ἕκατος ὃς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνει

Αἴνεε τιμήεντ' Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεοῦ βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ σοὺς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δέ πιαλέῃ σὲ βίῃ μενοεικέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ὑπέροθον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὃ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὥς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὕψοθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
ἐσθομένην ψωμοῖσιν ἑὼν κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχει τίς κεν ἑοῦ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δὲ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρῃς κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέ ποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλε ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλούϊα·
ἔμπα γε μὲν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις·

μέλψατε

μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσαι σθενέων ἀριδείκετος ἀλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ ἀγλήεντα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεόν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄλλον·
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον εὐαγὲς ὕδωρ.
πάνθ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπτέσιν ἐρρίζωθεν.
στῆσε δὲ διηνεκέϊ τάπερ ἔδρασεν αὐτὸς ἀνάγκῃ.
οὔποτε θεσπεσίην μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμήν.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἑρπυσταί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοῖτις,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα ποτητά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
εὔθεσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἡβηταὶ γεραροί, καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι ἐς ἓν ἰόντες,

ἀν ἑνὶ

ἦν ἐνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήιον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.
ὕμνος δ' εὐκλείης μελέτω γενεῆσι δικαίων·
δήμῳ θεοσσεβίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ·ρμθ·

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἀλληλούϊα.
Μέλψατέ μοι βασιλῆι νέον καὶ ἐπήρατον οἴμην·
αἰὲν ἔχει κλισίης ὁσίων μεμελημένον ὕμνον.
Ἰσραήλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς,
υἷες ἂν Σιῶνος ἑῷ βασιλῆι χαρεῖεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήιον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ᾀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀνελόντες
οὕνεκά οἱ σφέτερος κατὰ θυμὸς ἔπλετο λαός,
φέγγει δ' ὑψώσειε φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ' ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχαροίατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπερτερίας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμης ἀμφήκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοεργέας ἄνδρας ὀλέσσαι
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξαι.
τῶν δὲ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πεδῆσαι,

ἐν δὲ

ἐν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐριτίμων.
κραπτὴν τ' εὐνομίην αὐτοῖ μετὰ τοῖσι τελέσσαι.
ὧδε ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς · ρν ·

Πένθ' ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μέλος ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ἅμ' ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν στεθερῇ κράτεος περιθάρσεων ἀλκῇ.
μέλψατέ μιν σφετέροισιν ἀγρόμενον σθενέεσσι·
μέλψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
μέλψατέ μιν σάλπιγγος ἐρισθενέος παταγοῖσι.
μέλψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐρατεινῇ.
μέλψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφήμοισι χοροῖσι.
μέλψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις.
μέλψατε θείνοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί.
μέλψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμοῦ κύμβαλ' ἑλόν=τες.
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς · ρνα ·

Πέμπτης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος πέλει ἔκτοθεν ὕμνος, ὃν Γολιάτῳ μουνομαχήσας ἦσε Δαβίδος

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην,
πατρῷον κατὰ δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
ἀροπόκων ὀΐων ἀγέλας ἀγροῖσι νομεύων,

Χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ' ἁρμονίην θεοτερπέα τεχνήσαντο.
τίς κεν ἀπαγγείλαιεν ἐριθενέτῃ βασιλῆι·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμῶν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίου στρατιῆς ταχὺν ἄγγελον ἧκεν,
ἔκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μήλων,
καί μευ πιαλέῳ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἠμὲν ἀδελφειοὺς μεγάλους ἔχον ἠδὲ καὶ ἐσθλούς·
ἀλλ' οὔ σφιν βασιλεὺς κλέος ἤθελεν ἐσθλὸν ὀπάσσαι.
ἀλλοδαποῦ καλέοντος ἐναντίον ἀνέρος ἦλθον,
αὐτὰρ ὁ μ' εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσε πεποιθώς·
τοῖο δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα παραστάς·
λώβην δ' ἐξαλάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

Τέλος.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀτραλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκτολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθ=
λην.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ.

Σελίς. Στίχου ἀρχή.

.2. ἀλλ', ὧδε, δεῦτε.

καὶ χολ. ἀμπνώων.

.3. τῆμος, σωσέντε.

.4. Εὐδοκίης, ἴσως Εὐδικίης.

.8. πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμάστορος.

.11. οὐδέ, ἐπελήσατο.

.17. ἐργατίνης. μετὰ τοῦτον ὃν εἶχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα,

λαυκανίῃ οἰχθέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμηνιόωντες·
οὐλόμενον πλεῖστον ὄφιων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν.
ῥιγίστου πόνου καὶ ἄρης σῶμα τῶνδε βέβυσαι.
ὦκα πόδας θείουσιν ἐπ' ἀνδροφόνοισι κελεύθοις.
λυσιμελὲς σφετέρῃσιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδέ ποτ' ἀρείης λαθικηδέος ἄδον ἀταρπόν,
οὐδὲ φόβον κατέναντα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται.

τῶν δ' ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

.18. μηδέ, συσκάλυκτον. καί, ἐγείρετ.

.22. ἄθαν. ἀπείρατος.

.26. θεσμός, ψυχοτρόφος.

.29. πρῶτον, Ἀγαθὸν ἕως ἀντιλήψεως μέλος,
Δαβίδος ἤκοσόν τε καὶ πρῶτον βοᾷ.

αὐτῶν

·λι· αὐτῶν, διηνεκέος.
·λβ· ζῆ δ', οὐλον δ' ἐθέλουσι.
·λγ· Πρὸς, κλυτὸν ἦτορ.
·μ· ἀρχομένοις, ἐγρομένοις.
·μα· Δαβίδος, πινυτός τε δομηβάμενος.
·μβ· ἄστρ. μαίης τὲ ὀδύνας.
·μδ· ἔνθεν, ὑπάκουε.
ὄλβιοι, οἵτ' ἀνεδ.
·με· ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος περισσεύων δοκεῖ, ὃν οὐδὲ εἶχεν ἓν τῶν ἀντιγράφων.
οὐδ', ταρβοῖεν ἀνάγκην.
·νβ· Ἔννεπ. ἀταλάλων.
νε καπνῷ, ὅμως.
νθ. καί με διχ.. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε, τηλύγετόν μ' ~~ἀπεριωπον~~ ἀπέριψαν ἐλεγχεῖ νεκρῷ ὁμοῖον.
ξα· ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.
·ξβ· ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.
ξγ· νωΐτ. ὄασοισι διοπτεύσας.
οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.
·ο· εὐδικ. ἀθεμίστιον ὕβριν.
·ογ· μέλψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.
·οε· γαίης, ἐμοῖς ἑτάροισι.
ἐκ λιγυρῶν, διαμάρψομαι.
ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος

ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὧδε,
νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

οζ. ἐκ δὲ, οὐδὲ τεῆς.
πάντα γὰρ, ἐν ἄλλῳ παραβέβληται καὶ ἄλλος
στίχος ἰσοδυνάμων, οὗτος,
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τάπερ δρυμὸς
ἔλλαχε φέρβειν.

οη. ξυνὸς. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος ὧδε,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχαρέα μοῖραν ὀφέλλων.

πα. ἢ θυσ. ἐπέτελλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ καὶ ἔσβλυσας.

πε. ἀρτώῃ, ἀρτώῃ.

ρα. ὅς τ', μετείλω.

ρκγ. μνησ. πολυγηθέα.

ρκε. οὖτα, νωΐτερῳ.
ἄμμ. ὁμῶς.

ρκθ. καὶ οἱ, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.

ρλγ. ἄντα, γουνάσονται.

ρλζ. ἔνθεν, περὶ πυθμένος αἴης.

ρμα. αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο ληΐδιον νόσον.
ἐν ἄλλῳ δὲ,
αὖτις Ἰακώβου δωρήσαο λῃνόδι νόσον.
ἴσως, ληΐδι νόσον.

ρμζ. τέως μέγ. ἔλλαβε πάντας.

ρξη. πάντες, σὴν τρομέοιεν εὔκλειαν.

ρο. οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.

θαπ

·ρο ζ· θάπτη. πρωτάγριον ἀλκήν.

·σζ· καὶ θυμόν, καὶ μῦθον θεράποντι τεῷ συμφράδ=
μονι δοίης.

·ση· θεασέβιον, ἐξεπελάσθη.

·σχ· γλαρόται, γλοπόνοι.

·σκα· ἔσται, ὄλβιστον.

·σμδ· αὐτός, ἀλυκτοπέδης.

Τῷ θεῷ δόξα.

Hæc propria manu descripsit
Wernerus Helmichius
Ultraiectinus, Lausannæ
Sabaudorum, an° 1565.